

Teigiamų, prasmingų, linksmų ir gražių dainų,
kurias smagu dainuoti kartu,

Dainynėlis

Turinys

Riedanti saulė	RS-1
Lina Antanaitytė	LA-1
Ričardas Kairaitis	RK-1
Arūnas Čialka	AČ-1
Liaudies dainos	L-1
Sutartinės	S-1
Įvairios	įv-1
Keistuoliai	K-1
Vytautas Kernagis	VK-1
Vytautas V. Landsbergis	VVL-1
Romas Lileikis	RL-1
Skylė	Sk-1
Andrius Mamontovas	AM-1
Aktorių Trio	AT-1
Kūjeliai	Kū-1
Tele Bim Bam	TBB-1
Liūdni slibinai	LS-1
Žygeivių dainos	Ž-1
Povilas Girdenis	PG-1
Angliškos	En-1

RIEDANTI SAULĖ

Pakilkim aukštai

Gintaras Baranauskas

Aš einu rasojančiom pievom
Per miškus ir laukus sidabriniam rūke
Ir žinau, kad skubėti niekur neverta –
Šis kelias vis vien atves pas tave.

Aš einu ir man kelią nušviečia
Begalinio tavo gerumo šviesa,
Ir žinau, tu manęs nepaliksi tamsoje.

Pakilkim aukštai sparnus išskleidę
Aukščiau pačių balčiausių debesų.
Padovanokim kiekvienam po žvaigždę,
Tebūna mūsų Žemėje šviesu.

Ar žinai?

Ar žinai, kad jinai, kad jinai tavyje. (×2)
Tavyje, manyje, mumyse visuose. (×2)

Gėlėje, žolėje, medyje, paukštyje,
Saulėje, lietuje ir vaivorykštėje.

Meilė ji laimė ji, tavyje, manyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.

Ar žinai, kad jisai, kad jisai tavyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.

Džiaugsmas jis Dievas jis, tavyje, manyje.
Tavyje, manyje, mumyse visuose.

Draugystės daina

Nadežda Kiseliova-Žukovska

Susėdę šalia
Linguojam drauge.
Susėdus ratu
Gera būti kartu. (4×2)
Kai džiaugsmą širdy
Pasauliui neši –
Jis nusišypsos,
Draugas ranką paduos. (4×2)

Mes būkim kartu, Keliaujam drauge.
Nes būti smagu. Draugystės galia
Už viską kasdien Mums džiaugsmo įkvėps
Mes dėkingi iš vien. Ir gyventi padės.
Gerai, kad šalia, Po meilės sparnu
Gerai, kad drauge Vilty auginu
Keliaujam kartu Tikėjimą šį
Išrinktuoju taku. Ir draugams dalinu.

Širdelė

Nadežda Kiseliova-Žukovska

Em **C**
Kaip gera išeiti į vakarą,
D **Em**
Paklaustyti medžių siūbavimo, dvelksmo...
Tokie savi medžiai, takas, pieva,
Tokia sava Žemė po kojom miega.

Tokia maža širdelė krūtinėj plaka.
Ar pakeisiu gyvenimo ratą?
Supkis mažoji ant mano rankų,
Papuošim Žemę, papuošim ir dangų.

Iš vidaus ateinąs tikėjimas,
Viltis ir meilė, meilė, meilė
Mus veda amžinuoju ratu.
Šviesų švieselių pakylėti į ateitį
Ir Žemelę pasikviesim kartu.

Kaip gera...

Ėjo

Nadežda Kiseliova-Žukovska

Am (†4)
Ėjo rytą, ėjo vakarą,
G **Am**
Su dangum kalbėjo, žmogų lydėjo.
Ėjo per metus, per dienas mirgėjo,
Lyg balta gili upelė per laukus tekėjo.

Dm **Am** **G** **Am**
Lai lai lala lai, lala lala lai la,
Dm **G** **F** **G** **Am**
Lai lalala lala lai, lala lala la.

Ėjo pamažu, ėjo iš lėto.
Žemėje gyvent gražu, meilėje mylėti.
Ėjo aplinkui, ėjo tiesiai,
Ėjo pavieniui, dviese ir keliese.

Su dangum kalbėjo, Žemėn žiūrėjo,
Kojom mynė takelį kiekvieną rytelį.
Ėjo iš širdies, ėjo į širdį,
Sidabrinio ašotėlio vandenėliu girdė.

Saulei patekėjus, vakarą nuleidus
Du balti balandžiai skrieja į sodelį.
Du balti balandžiai su pačiu Dievuliu
Baltąjį takelį tiesia savimi.

Paskutinis priedainis:

Am Em D Am Dm Am Em Am

Aš Lietuva

ž. Aldonos Purvinytės, muz. Aldonos Purvinytės ir kitų

Aš – Lietuva iš brolių ir iš sesių,

Aš – Lietuva iš žydinčių žiedų;

Aš – Lietuva iš marių baltakasių,

Aš – Lietuva iš rytmečių žalių.

Aš – Lietuva iš čiulbesio paukštelių,

Aš – Lietuva iš trykštančio vandens,

Aš – Lietuva iš ošiančių gojelių,

Aš – Lietuva iš spindinčio rudens.

Iš Tėviškių, gimtinių ir iš sodų,

Iš laikmečio, erdvės ir obuolių,

Iš Dieviškos Minties žolėj rasotoj,

Iš Saulės šypsenos ant devynių kalvų.

Aš – Lietuva, Praamžio išgodota,

Iš varpų šnaresio ir kvepiančių laukų,

Aš – Lietuva seniai savim svajota,

Aš – Lietuva ir su jumis einu.

Aš – Lietuva Motulių ir Tėvelių,

Aš – Lietuva, Dukra savų namų,

Aš – Lietuva, keliauju žemės kelią,

Aš – Lietuva, nes Saulėje šviečiu.

Aš – Lietuva iš Aisčių ir Atlantų,

Iš Prūsų valios, Arijų kelių,

Aš – Lietuva, apglėbus kitą krantą,

Saviems vaikams gyvybę vėl teikiu.

Esu tauta iš Dvasios ir iš stoto,

Iš Sielos virpesio ir iš vilčių,

Aš – Lietuva iš Amžinojo Sodo

Skambiu balsu iš atrasto Myliu.

Aš – Lietuva iš Galios ir iš Meilės,

Aš – Lietuva, nes Aš esu Širdis,

Aš – Lietuva iš šypsenos Tėvelio,

Nes Aš – suspindus Dieviška Mintis.

Mudviejų erdvė

ž. Aurimo Radkevičiaus, muz. pagal "Люба" dainą "Конт"

Em C H7
Eisiu naktį pilną žvaigždžių,

Em G H7
Vesiu žirgą tyliai lauku.

Am7 D G C
Eisime kartu, eisim vieni du

Am7 H7 Em (E7)
Ten, kur susitikti ją aš turiu.

Džiaugias jau krūtinėj širdis,

Akys šviesios nori išvyst.

Kai tik ją matau, nieko nér geriau,

Josios akys pilnos meilės, žinau.

Jau ir ažuolėlis arti,

Laukia mergužėlė brangi.

Būk sveika, mergyt, gera vėl matyt,

Spėjau žirgą vėlei mums pakinkyt.

Naktį tykią, pilną žvaigždžių

Sėsime ant žirgo kartu,

Josime abu, josim vieni du

Ten, kur visada mums gera kartu.

Gulsime savojoj erdvėj,

Dievą atpažinsim žvaigždėj.

Tiek gražių minčių jungia mudu du,

Amžinai gyventi gimėm abu.

Rytmečio aušra palydės,

Kai išjosim iš mūs erdvės.

Akyse šviesa, bunda jau diena,

Sodžių skamba vėlei mūsų daina.

Du ežerėliai

Neringa Vaitkevičiūtė

C Dm G C (↑2)
Auginau dvi rūteles,
Am Dm G C
Dvi rūteles po langeliu.

**Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip dvi seselės.
Du ežerėliai kaip dvi akelės,
Du ežerėliai kaip du broleliai.**

Auginau dvi obelėles,
Dvi obelėles vidur sodelio.

Auginau du ąžuolėlius,
Du ąžuolėlius vidur girelės.

Auginau dvi žvaigždeles,
Dvi žvaigždeles vidur dangelio.

Saulė ritos

Neringa Vaitkevičiūtė

D A
Saulė ritos per pievelę
D
Ir pažadino griežlelę.
G D
Plast plast, plast plast plast
A7 D
Laikas pusrytėlį lest.

Saulė ritos per upelį
Ir pažadino varlelę.
Kva kva, kva kva kva
Gera praustis man ryte.

Saulė ritos per girelę
Ir pažadino lokelį.
Tralia lialialia
Gera žiovaut po egle.

Saulė ritos per sodelį
Ir pažadino vaikelį.
Opa, opapa
Supasi su juo gamta.
Opa, opapa
Supasi visa gamta.

Ažuolėlis

Indrė Bagdzevičiūtė

D A
Senas ąžuolėlis
D
Auga mūs kalnely.
G D
Vai ateikit, broliai,
A D
Rymot mūs kalnely.

Senas ąžuolėlis
Auga mūs kalnely.
Paklauskite, broliai,
Ką jįsai byloja.

Senas ąžuolėlis
Auga mūs kalnely.
Pasodinkite dainą
Po jojo šakelėm.

Senas ąžuolėlis
Auga mūs kalnely.
Kad daina išdygtų,
Įdainuokit, broliai.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jįsai prigytų,
Duokit atsigeriti.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jįsai tvirtėtų,
Užstokit vėjelį.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jįsai žydėtų,
Ją karštai mylėkit.

Jaunoji dainelė
Auga mūs kalnely.
Kad jįsai vešėtų,
Saugokit ją, broliai.

Senas ąžuolėlis
Auga mūs kalnely.
Šalia jojo gieda
Jaunoji dainelė.

Šviesos desantininkų daina

ž. Gintarės Stankutės, muz. Tado Lomano

G Šiandien žvelgsiu tyliai kiekvienam į akis, **D** Savimi pasistengsiu nuskaidrint dienas,
Am Ir šypsosiuos ramiai. Te kiekvienas išvys, **C** Gal tada šviesuliukų daugiau atsiras.
Kaip labai paprastai savo meilę dalint, Iš širdžių į širdis tyliai sklis ši šviesa,
Vien giliai ir šiltai žvelgiant tiesiai širdin. Kol pabus iš tamsos mūs Žemelė visa.

Tu meile mana

C (↑5)
Tu meile mana,
Dm
Skaisti ryto rasa,
Dm
Tu mano dangus
G
Ir kelias į namus.

Tu meile mana,
Skambi vyturio daina,
Šiltas vasaros lietus,
Kuris nuplauna vargus.

C
Ranką ištiesk,
Am
Suliepsnoki širdim
Dm
Mūsų tyra,
G
Nemaria ugnim.

Skaistė Gorobecaitė

Tu meile mana,
Dieviška daina,
Kuri liejas gerumu
Mylinčių širdžių.
Tu meile mana,
Viena ir amžina.
Širdis plaka viltim
Būt laiminga su tavim.

Švieselių sutartinė

Dalia Eigėlienė

C (↑2) **Em** **Am** **Em**
Skaidruma, skaidruma, skaidruma, skaidruma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė šiluma.
Šiluma, šiluma, šiluma, šiluma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė ramuma.
Ramuma, ramuma, ramuma, ramuma,
Kiekvienoj mažoj švieselėj begalinė skaidruma.

Esi Tu tik širdim pajuntamas

Tadas Lomanas

G Esu aš pievos, **Em** usnės, lauko obelys,
C Ant skruostų **D** motinos nubirusi rasa.
Esu aš ilgas siauro kelio mostas,
Link horizonto bėganti tiesa.

Esu aš mylintis ir mylimas šioj Žemėj,
Po žvaigždėmis aš Tavo pratąsa,
O Tu tai vėju, tai lietum kalbi, kad lygumos
Jau išsiilgusios paglostymo ranka.

Esu aš lietūs, pūgos ir lingavimas,
Miškų paunksnė, raisto ramuma,
O Tu esi kaip visad vos pajuntamas
Prisilietimas šerkšno plaukuose.

Maža žvaigždele

Dalia Eigėlienė

Em **D** **Em** **C**
Maža žvaigždele, begalybėj nakties
Em **D** **Em** **C**
Mano širdelę tyliai paliesk.
Em **Am** **D** **Em**
Pakvieski ten, kur tavo namai,
Em **D** **Em** **C** **Em**
Nuneški ten, kur šviesūs sapnai, sapnai...

Diribam

Aranžuotė Nadeždos Kiseliovos-Žukovskos

D **A** **D**
Tylus ir geras šis vakaras
A **D** **A**
Ir spindintis dangus.
D **A** **D**
Žvaigždes jau uždegė angelas
A **D**
Ir mūsų žibintų ugnis.

D **A**
Dega ugnelė mano širdies,
G **A** **D**
Bam, diribam, diribam, diribam.
Kelią naktelėje nušvies,
Bam, diribam, diribam, diribam.

Dangaus ugnelę tau nešu,
Su tavim dalinuos.
Žiūrėk, kaip spindintis dangus
Švelniai mus pasūpuos.

Spindėk ir deki ugnele mana,
Naktelė tebūna šviesi.
Danguj te skamba žvaigždelių daina,
Mes šviečiame Žemėj visi.

Švelnukai

Birutė Šinkūnaitė

C (↑3)Am Dm G
Švelnukas mažas, mažas švelnukas
Padės nuo daugelio ligų,
Nuo šilumos trūkumo,
Nuo juoko nebuvimo, nebuvimo...

Kiekvienas turi savyje
Švelnukų didelį maišiuką.
Dalinkis jais – jie nesibaigs,
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

Šiandien nuo draugo aš gavau
Nuostabų šiltą kamuoliuką.
Daviau ir aš, nes juk žinau –
Nors jie maži, bet jie švelnukai...

Žirgeliai

ž. ir muz. Gintarės Jautakaitės, aranžuotė A.Čialkos

G C
Girgžda, sugirgžda medinė svirtis,
G D G
Leidžias, kyla laukais.
Bėga atbėga mediniais tiltais
Basakojai vaikai.

D Em
Dunda maži žirgeliai
Medinėm pasagėlėm
A D
Per lauką, per pievą žalią,
Per drėgną kranto smėlį.

Pasibalnoję medinius žirgus
Lekia, lekia laukais,
Žaislus palikę, lėles pametę
Bėga, bėga vaikai.

Sėdime ant kalno

muz. pagal badžaną Panduranga Jaya Vithale

D G D
Sėdime ant kalno mes ramiai,
A7 D
Mes ramiai, mes ramiai. (2×2)
G D
Kaip mums gera būti visada kartu, (×2)
G D A
Kaip mums gera būti tarp savų draugų

Sėdime ant kalno mes linksmi ...
Kaip mums gera būti ...

Dainuojame ant kalno mes gražiai ...
Kaip smagu dainuoti ...

Šokame ant kalno mes smagiai ...
Kaip mums gera šokti ...

Ačiū tau

G(↑1) Kai sakai man ką nors gero, kai sakai **D**,
Sniego pūgą mano sieloj ištirpdai. **G**
C Tavo spindulėlio – dieviška galia. **D** **G**
C Ačiū tau, kad tu esi šalia! **G**

Pasakyk man, kaip prakalbinti medžius?
 Kaip paglostyt vėją, lietų ir paukščius?
 Tavyje vaikystė man šypsosi šviesi.
 Ačiū tau, kad tu tiesiog esi!

Pasakyk man, pasakyk man, ką jauti,
 Kai tu kitą širdį širdimi lieti?
 Tavo širdyje – gerumo karalystė.
 Ačiū, kad leidi joje pasiklysti!

Saulės vaikas

D(↑3)**A** Baltapūkis saulės vaikas **D**
A Seno vėjo klausinėja, **D**
 Kur jis buvo, ką sutiko, **A** **D**
A Ką pasaulyje regėjo? **D**

G Begalybėj jūra skęsta, **D**
G Saulės vaikas pilį stato. **D**
G Pasodins aplinkui sodą – **D**
A Tokią viziją jis mato. **D**

D **A** **D** **A** **D**
Vaikas brenda jūros krantu, jūros krantu, **D**
D **A** **D** **A** **D**
Saulė ir vėjas brenda kartu, brenda kartu.
A **D**
Aš širdimi jų kalbą girdžiu, girdžiu, **D**
A **D**
Širdim girdžiu, girdžiu.

Aš girdžiu, nes sieloje skamba
 Vėjo atnešta daina
 Apie dieviškąją Meilę,
 Kuri visad amžina.

Apie žalią liepų šokį,
 Žvaigždeles dangaus delnuos,
 Apie debesis spalvotus,
 Besiganančius kalnuos.

Mažas vaikas kai buvau
 Draugavau su lauko vėju,
 O jis pasakojo man,
 Ką pasaulyje regėjo...

Apie žalią liepų šokį,
 Žvaigždeles dangaus delnuos,
 Apie debesis spalvotus,
 Besiganančius kalnuos.

Žolėje sėdi vakaras

Am Dm(↑2) G C Am
Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Dm G C Am
Žolėje sėdi mano draugai –
G Em C Am
Kaip žolynai žali, kaip medeliai aukšti,
Dm G C (Am)
Kaip linksmi gintariniai žiogai.

Žolėje sėdi vakaras šiltas,
Žolėje sėdi mano draugai.
Aš taip pat šalia jų žolėje atsisėsiu –
Juk esame pievų vaikai.

**O žolė taip banguoja, kaip jūra banguoja,
Ir kvepia kaip kvepia medus.
Lyja saule ir lyja ant rankų ir kojų
Žvaigždėm apsikaišęs dangus.**

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
Ažuoliuką sodinam šalia liepuželės,
Kad ji nelinguotų viena.

Žolėje braido vakaro vėjas,
O su juo ir mūsų daina.
Sėdi jaunas bernelis šalia merguželės,
Kad ji neliūdėtų viena.

Pasaulio siela

C
Šviesos keliu (×2)
G C
Su Saule Meilė skrenda
Am
Ir muzika (×2)
G C
Suskamba širdyje.
Dm
Matau Žemelę
G
Aš ant Dievo rankos,
C G
Sūpuojamą Visatos
C
Lopšyje.

Matau laivus (×2)
Iš debesų nupintus,
Spalvotus ežerus (×2)
Dangaus žydrom akim...
Ar moki Žemės
Metraščių skaityti,
Matyti, kas nematoma
Širdim?

C
Kiekvieno mūsų širdį
G C
Pasaulio siela girdi,
C
O tu ar savyje girdi
G C
Pasaulio širdį?

Ar tu girdi (×2)
Mintis ir trapią tylą,
Ir pasakas (×2)
Klajojančias laukais?
Į dangų Žemė
Aitvaru pakyla,
Kai širdyse vėl tampame
Vaikais.

Pried.

Ar tu žinai, (×2)
Ką akmenys galvoja,
Kaip kvepia sniegas (×2)
Ir nenuorama lietus?
Ką Žemė šneka
Tau po kojom,
Ir ką dainuoja
Spindintis dangus?

Pried.

Po žalios pušis

Mūsų juoką laukuose žaliasparniai medžiai sėjo
Išsigandęs liūdesys vakaro keliu nuėjo

O mes sėdėjom po žalios žalios pušis
O mes sėdėjom po žalios žalios pušis

Burtų raktu atrakintos plaukė paslaptys upe
Vaikščiojo gandrai po pievą pasiklydę žolėje

Debesų balti vaikai saulės diską ritinėjo
Laimės paukštei ant sparnų šoko ir dainavo fėja

Laimės šulinys

Am (↑2) Dm
Šypsosi Saulė laimės šuliny
G Am
Suradau tą šulinį aš savoj širdy (2x2)
G (Am) Am
Saulę aš dabar savy turiu, (turiu)
G (Am) Am
Nes kasdien iš šulinio geriu, (geriu), (2x2)
G Am G Am G Am
Geriu, geriu, geriu, geriu, geriu

Akmenėliai kalbasi ant tako
Viens kitam jie labas rytas sako
Labas rytas aš sakau ir tau
Kai tave iš ryto pamatau
Vaikšto rūkas Saulę apsisupęs
Baltoje migloj nuskendo ežerai ir upės
Bet aš vis tiek žinau, kur tu esi
Tavo juokas rūko debesų

Būti čia

A (↑2) Dm
Aš kelio vidury
A Dm
Klausausi vėjo balso
F C
Ir To, kas kalba manyje
G C
Netardamas nei garso...
Taip keista būti čia...
Ir paprastai nepaprasta
Surasti, kas seniai, seniai
Jau buvo lyg ir prarasta.

Taip keista būti čia,
Kur tavo lietūs krenta,
Kur laimės paukštė geltona
Per mano žemę skrenda.
Ir aš kartu skrendu,
Ir aš lietum krentu,
Ir nors kalbi be žodžių Tu,
Aš viską suprantu.

Aš sugrįžau čionai
Ir vėl čionai sugrįšiu,
O jeigu pasiklysiu,
Vardu mane pašauk.
Ir vėl man būki saule,
Lietumi ir sniegu,
Ir šiam keistam pasaulyje
Tu vėl manęs palauk...

Krituolės žvaigždės

D (↑2)
Per pievų salas,
A
Pro medžių vartus
Keliauja dangus,
D
Keliauja dangus.

G
Jis nori surinkti
D
Krituoles žvaigždes.
A
Gal matėte jas?
D
Gal matėte jas? (4×2)

Gal supasi medžiuos?
Gal spindi rasoje?
Jos šviečia tamsoje!
Jos šviečia tamsoje!
Krito nukrito,
Suspindo širdy.
Gal vieną širdelėj
Ir tu turi?

Mano stogas – dangus

ž. Gintarės Stankutės

D (↑3) **Em**
Ledas lūžta ir aš subyrėsiu
A7 **D**
Kaip mėnulis – į saują žvaigždžių.
Saulė teka ir aš ištekėsiu
Tirpstant sniegui skaidriu upeliu. (2×2)

Em
Mano stogas – dangus...

D
Mano lova – žolė...

A7
Mano durys – spalvinga,

D
Rami pakelė.

Žvakė šviečia ir aš prašviesėju,
Kad šalia manęs būtų šviesiau...
Sodai žydi ir aš pražydėsiu,
Kad bitelėms būtų linksmiau... (2×2)

Mano maistas – medus...

Mano stalas – delnai...

Mano turtas – tai viskas

Aplink, kiek matai.

Keliautojo dainelė

ž. Gintarės Stankutės

D (↑2) **G**
Sudie namai... sudie gimta tyla...
A **D**
Atleisk... nebegaliu susilaikyti –
Tos žvaigždės ir žolė tokia minkšta
Išsiveda, sutinka ir palydi...

Pasaulyje tiek daug gerų žmonių –
Nebemąstau, ką valgyt, kur nakvoti...
Seniai net savo lovos neturiu –
Keliauju nesvarstydamas sustoti...

G **A** **D**
Ir kojos pačios vejasi žingsnius,
Ir lūpos pačios veržiasi dainuoti –
O Dieve, koks pasaulis nuostabus,
A **D**
Kad niekad net nedrįsčiau pasvajoti

Nudriskę batai... Panagių dirvos,
Turbūt užtektų žemei nulipdyti..
Bet akyse – lyg žuvis tvenkiniuos,
Man blykčioja vaizdai nepamatyti...

Tekėjo dienos – tirštos lyg medus...
Pasaulis mažas... mums nepasiklysti...
Ir dar.. žinai – ir saulė, ir lietus
Visur toks pats.. Turbūt jau metas grįžti..

Pried.

Sveiki namai... Sveika gimta tyla
Ar leisi nusiplaut dulkes, šaltini?
Dabar žinau... dabar tikrai žinau –
Nėra geriau man nieko už gimtinę...

O tu vis ieškai

C (↑2)
Kažkam pilis –
G
Rasotas obuolys,
C
Kažkam namai – tulpės žiedas.
E
Kažkas laimingas,
Am
Užburtas ramumos,
G **C**
Klajoja po užmirštas pievas.

Am
O tu vis ieškai,
E
Vis kažko dairaisi,
Am
Kai viskas taip arti, arti!
G
Tau nuo Pradžių Pradžios
Am
Į Meilės erdvę
E **Am**
Vartai seniai atverti.

Pušyno dvasią
Kalbina upelis,
Paskendęs saulėtam rūke.
Rieškučiom semk
Iš jo gerumą,
Kad jis lydėtų ir tave.

Jauki tylą
Už rankų veda
Širdies nuauksintu taku,
Kur Meilė, kur dangus,
Kur pievos žalios,
Kur būti taip jauku, jauku

Pievoje

Am (↑5) **E**
Pievoje gyvena Dievo mintys.
Am
Jo knygą dievišką skaitau.
A **D**
Ant erškėčio dega saulė.
A **E** **A**
Jos akyse aš viziją matau:

Supasi sūpuoklėse mergaitė,
Drugelis virpina sparnais,
Dainuoja vėjas jai į ausį
Apie medžius,
Susipynusiais delnais.

Am **E**
Gal tai aš, o gal ir tu esi?
Am
Gal ateities ta vizija šviesi?
G **C**
Keliauja mintys dievišku taku,
G **D** **G**
Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Prie patvinusio laukų upelio
Pieva puošias marga suknele.
Kur mergaitė (pievų) drugelis
Berniuko vaikiškam delne.

Gal tai aš, o gal ir tu esi?
Gal praeities ta vizija šviesi?
Keliauja mintys dievišku taku,
Kur viskas viena ir laikas nesvarbu...

Dovanosiu tau

C **Am7** **Dm7** **G**
Dovanosiu tau bekraštį dangų.

C **Am7****Dm7** **G**
Dovanosiu tau meilės sparnus.

F **G** **C** **Am7**
Ir galėsi skristi tu į savo erdvę,

F **G** **C**
Aplankysiu aš tavo sapnus.

Dovanosiu tau kvepiančią pievą.

Dovanosiu tau džiaugsmo sparnus.

Ir kaip bitė galėsi tu lėkti su vėju,

Galėsi bučiuoti pienių žiedus.

F **G** **Em**
Čia veriasi dangus,

A7 **Dm7**
Kur mylintis žmogus

G **C** **C7**
Atkelia vartus.

Čia liejasi šviesa,

Atsiveria širdis,

Kur meilė ir tiesa.

Dovanosiu tau ryto tylą.

Dovanosiu tau ramybės sparnus.

Ir kaip saulė galėsi tu kilti į dangų,

Ištirpdyti visus (visus) ledus.

Dovanosiu tau vaiko juoką.

Dovanosiu tau laimės sparnus.

Ir galėsi visiems dainuoti džiaugsmo giesmę,

Atsilieps tau visas dangus.

Ir galėsi visiems dainuoti meilės giesmę,

Atsilieps tau visas dangus.

Ir galėsime visiems dainuoti laimės giesmę,

Atsilieps mums žemė ir dangus.

Ateina diena

G **Am7**
Ateina diena ir tu pamatai,

D **G**
Kad visas dangus – tavyje.

Ko ieškojai ir ko taip siekei,–

Suradai savyje.

Tavo mintys tarsi žiedai,

Išauginti Dievo sode.

Pasakyk, broli mielas, – ar tu jau gali

Džiaugtis savo erdve.

G **Am7** **D**
Šiandien ištarsiu tau žodžius,

G
Kurių galbūt negirdėjai

Ir išdainuosiu tau dainas,

Kurios dar neskambėjo.

Tegul užlieja mus šviesa

Iš pačių aukštybių!

Tegul aplanko mus visus

Dangaus ramybė!

Ateina diena ir tu pamatai

Gėles savo širdy.

Bitės ten dūzgia su vėju linksmai,

Tau pavydi net angelai.

O gerumas tavo tarsi medus

Liejasi per kraštus,

Sese mieloji, tu kaip gėlė,

Tu kaip skambanti meilės erdvė!

Pried.

Saulės giesmė

D Aš pasveikinsiu saulę, ir rytas ateis, **Em**
A7 Mes atversim plačiai langines. **D**
Tegul vėjas glosto man plaukus šiandien,
Mes iškelsim aukštai bures!

Aš pasveikinsiu paukštį, ir žemė prabus,
Viens kitam mes ištiesim rankas.
Tegul skamba mūsų Saulės giesmė!
Tegul vėjas kedena bures!

Ar tu žinai, kad tavo delne – visas pasaulis?!
Ar tu žinai, kad tavo delne – visas dangus?!
Aš su tavim, mes kartu apkabinsim pasaulį.
Aš su tavim, mes visi pasieksim žvaigždes.

Aš pasveikinsiu dangų, ir dangus nusileis
Į mūsų visų namus.
Tegul skaisčiai dega Šventoji Ugnis,
Žiūrėk, - jau nebelyja lietus.

Aš pasveikinsiu saulę, ir saulė ateis,
Priglaus prie savęs tave.
Tegul pievoj gėlėtoj žaidžia vaikai
Ir visur tebūna šviesa!

Pried. Ar tu žinai...

Ar tu žinai, kad tavo delne – visas pasaulis?!
Ar tu žinai, kad tavo delne – visas dangus?!
Aš su tavim, mes visi išvysim pasaulį, -
Kur niekada neužges Šventoji Ugnis.
Kur niekada neužges Amžinoji Ugnis.

Žemė – tai Aš

D Užburtus jausmus,
Em Tarsi spalvas,
A Ant pievų salų
D Išbarstė kažkas.
Medžių juoko pilna
Sidabrinė rasa,
Groja žieduos
Žemė visa.

G Gal tai tu ja esi, **D**
Em A D O gal tai aš?
Gal mane, o ne Žemę
Šimtmečiai neš?
D Taip kalbasi medis
G Su vėju basu.
Em A Tas medis – tai aš,
D O vėjas – tai tu. (4×2)
D G A D Tu ir aš, aš ir tu,
Tu ir aš – mes kartu.

ž. Linos Antanaitytės

Debesų lelijas -
Žemės sapnus,
Ant savo delnų
Augina dangus. (4×2)

Pried. (...o ne dangų...)

Šypsos akmuo
Širdies šiluma
Kaip vaikui mažam
Laiminga mama. (4×2)

Pried. (...o ne akmenį...)

Meilės erdvė

ž. Linos Antanaitytės

Pragrojimas: C G Am7 F G

C (↑2) G Am7 F
Žalia ramybė žalio, žalio lauko,
C G Am7 G
Ir miško pasakoj klajojanti dvasia,
F G Em Am7
Šviesos rate banguoja Meilės jūra.
F G C G
Aš ją matau ir tavo akyse.

Gėlių karoliais žaidžia saulės vaikas,
Upelis juoką nešasi delnuos,
Man vėjas žalią medžių knygą skaito,
Aš Dievo mintį širdimi vejuos.

C7 F G Em
Visatos raktą dovanoja Meilė.
Am7 F G Em
Sventa ugnim užsidega jausmai.
Am7 Dm7 C C
Ir toks pasaulis gimsta naujas,
Am7 Dm7 G C
Kokį širdim jį pamatai.

Ir veriasi erdvė kaip ryto žiedas,
Ir man, ir tau ji skamba kaip daina,
Gyvybės medy laimės paukštė gieda,
Jos čiulbesio visa erdvė pilna.

C F G C
Į begalybę visos paslaptys keliauja,
Am7 F G C
Palikdamos ant kelio daug ženklų,
Ir aš iš Saulės laišką parašysiu,
Į žemės knygą, kad pasaulyje esu...

Apie mus

ž. Linos Antanaitytės ir Ričardo Kairaičio

G C Am Dm7
Šypsenų pievoje mintys drugeliais skrajoja,
F G C G
Suvirpina širdis ir kanklių medinių stygas.
Kažkur netoliese sūpuoklėse vėjas dainuoja,
Išmokęs iš mūsų dainuoti bardų dainas.

Pasikviesim ir jį, kai sodinsime baltąją rožę,
Dievo sodą, įdainuotoje Meilės Erdvėjė.
Kas geriau už vėją nupasakot moka,
Kaip juoką nupiešti šilkinėj žolėj?

F G Em Am7
Kelkis, sesele mano, kelkis, brolau!
Dm7 G C C7
Atverkime širdis visi! Ir būkim kaip vaikai!

F G Em Am7
Baigėsi naktis, žiūrėk, – kaip skleidžiasi gėlė!
Dm7 Am7 Dm Am7
Liejasi meilės, Liejasi džiaugsmo,
Dm7 F G
Liejasi mūsų giesmė.

C Am7 F G
Saulę matau! Aš tavyje!
Mano delne – tavo ranka.
Mielas brolau, sese miela,
Drąsiai pirmyn eikim drauge!

Drauge! Eikim drauge!
Šviesoje, Tiesoje mes visada!

ARŪNAS ČIALKA

Mes visi viename

Po dangum, po žvaigždėm,
Tu, žmogau, gyveni.
Nuo dangaus, nuo žvaigždžių
Tu matais vandenį.

Atsispindi jausmai,
Mintys, žodžiai, darbai
Ir sugrįžta atgal,
Nors tu juos pamiršai.

Jei liūdėjai ryte, –
Vakare kris rūku,
Pagailėjai dėlčia –
Pagailės su kaupu.

O nuo juoko skaidraus
Atsibus vyturys,
Saulė švies ir tūnos
Pasislėpęs Šiaurys.

Prisimink, kas esi –
Tu – Kūrėjas, Žmogus,
Vyras, Moteris,
Atsakingas, džiugus.

O liūdesy, tave jaučiu,
Nors ir slepies man už pečių.
Apsidairyk, kaip čia gražu,
Nusišypsok mums pamažu.

Nusijuoki balsu,
Juk tikrai nebaisiu,
Atsigausi pilnai
Ir pavirsi juoku.

Atsibusi džiaugsmė,
Meilė juoksis kartu.
Mes visi – Viename,
Aš ir Tu.

Su Mėnuliu Mėnuliu

Su Mėnuliu Mėnuliu
Mes suremsime ragus
Ir Dievuliu Dievuliu
Danguje nušvis žmogus.

Su Sauluže Saulele
Susiglausim kaktomis
Ir šventąja ugnele
Suliepsnosim širdimis.

Apkabinsime žvaigždes
Ir sujungsim savimi
Keturias skambias stygas
Kūdikį priimdami.

O Žemelė suspindės
Sidabrine gyvata,
Kils, mumis pulsuos ir švies
Apsidžiaugus Visata.

Veda protėviai mus

Tu jau daug ką turi:
Am Patirties, Išminties,
C Meilės galią, kuri
Am Iš kūrėjo širdies
Dm Tavo erdvę nušvies
G Ir sušildys namus,
Dm O palaima užlies
G Žemiškus troškimus.

Tu jau daug ką gali...
Leiski sau patikėt.
Apkabinti šiltai,
Išklausyt, patylėt,
O kai prašo patart,
Švelniai tiesą išklot
Ir su meile pabart,
Arba ranką paduot.

Veda Protėviai mus
Iš žvaigždžių ir iš Ten,
Kur, palikę kūnus,
Leido Išmintį semt.
Pasikliauki Širdim,
Patikėki Šviesa,
Kuri skleidžias Tavim
Ir manim, tai – Tiesa!

Mėlynaki vandenėli

Am (↑3) Mėlynaki vandenėli
C Tu nuplauki nuo manęs
Dm Pilną nuoskaudų šešėlį,
E Baimių, pykčio dėlionės.
Tu nuplauk nuo mano kūnų
Juodą masę nevirties,
Veidmainysčių ir godumo,
Kur iš proto sumaišties.
Atiduodu Tavo galiai
Ego sukeltus jausmus
Ir mintis, kurios tegali
Tamsoje klaidinti mus.

Saule, dangiškoji sese,
Apvalyk šventa ugnim
Ir padėk sujungti Dvasią
Su manim ir su manim...

Tegul dega melo šlakas,
O pabirę pelenai
Į žemelę šventą barstos,
Te derlinga taps Jinai.

Ir širdin savo auksine
Šildys mus iš apačios,
O atbudusi gimtinė
Meilėje vaikus čiūčiuos.

Vėjai glostys tyrą orą
Ir gavins gamtos kvapais.
Mes brandinsim vieną norą –
Vėl atgimti čia... (×3)
Vaikais!

Atsiprašau

C (↑3) Atsiprašau, atsiprašau,
Atsiprašau, atsiprašau,
G Atleidžiu tau, atleidžiu tau,
Atleidžiu tau, atleidžiu sau.

Dm Šypsenėlė lig ausų,
G7 Visus jus myliu iš tiesų,
C Juk aš esu.

Aš myliu

ž. Aldonos Purvinytės ir Arūno Čialkos

Aš myliu Tėvą,
G (†3)

Aš myliu Mamą,
D

Aš myliu dangų,
Am

Aš myliu žemę,
Em

Aš myliu šiaurę,
C

Aš myliu pietus,
G

Aš myliu vakarus
Am

Ir rytus.
D

Aš myliu brolių,
Aš myliu sesę,
Aš myliu šviesią
Žmonijos rasę.

Aš myliu Tėvą,
Aš myliu sūnų,
Aš myliu grožį
Ir savo kūną.

Aš myliu Pradžią,
Dukrą žvaigždėtą
Per Motinystę
Savin sudėtą.

Aš myliu Laisvę,
Senolių Žemę,
Išmintį šventą,
Akmenų menę.

Ir tyrą lašą
Skaidraus šaltinio,
Skambančią dainą
Ar sutartinę.

Liepsnoja širdys
Naujų kūrėjų,
Am D
Šypsosi Meilė
G
Namo parėjom.

Aš ieškojau

G
Aš ieškojau Dievo,
D
Kur rast nežinojau,
Em
Vaikščiojau po pievas,
Hm
Akmenis kilnojau.

C
Jis mane lydėjo,

G
Stengėsi padėti,

A7
Tačiau negirdėjau,

D
Net ėmiau liūdėti.

Dairiausi į priekį,
Rankos kažko siekė,
Galvoje netilpo,
Net kūnas nusilpo.
Jisai viską matė,
Užtvarą pastatė,
Kad atsikvoščiaui
Ir gyvent pradėčiau.

Saulė nusileido,
Dangus aptemo,
Panirau į tamsą
Ir netekau amo.
Kojos kojužėlės
Bėgtų lėktų neštų,
O kas jeigu stoviu
Ant pasaulio krašto?

Žemė supulsavo
Širdimi galinga
Ir mane užliejo
Mintis išganinga:
Gulki pailsėki,
Prie manęs prigluski,
Atsipalaiduoki,
Savimi atbuski.

Mėnuo patekėjo,
Baimė atslūgo,
Žvaigždės sužibėjo,
Vėl galia užplūdo.
Dangaus begalybė
Skleidėsi ramybė,
Užmigau kaip vaikas –
Prabudau dievybė.

Kiek anksčiau galvojau,
Kad esu protingas,
Tiek dabar šypsausi,
Koks buvau juokingas.
Tai, ko vis ieškojau,
Amžinai turėjau.
Čia, dabar, į širdį
Nepasižiūrėjau.

Mergaitė ir katinėlis

^A (↑2) ^E
Mes su katinėliu
Prausiamės abu.
Jis su letenėle,
Aš su muiliuku.

^D ^A
Vandenėlis šaltas,
^E ^A
Uodega šlapia,
Pyksta katinėlis,
Bet aš nekalta.

^D
Lia, lia, lia,
^A
Lia, lia, lia,
^E
Lia, lia, lia, lia,
^A
Lia, lia, lia. (4×2)

Prauskis, katinėli
Su vandeniuku,
Leiski išmuiluosi
Tave muiliuku.

Bet murzius nenori,
Rodo ragelius,
Imsiu aš rykštele,
O tada tau klius.

Pried.

Mes su katinėliu
Žaidžiame abu:
Jis sau kapsto smėlį,
Aš „blynus kepu“.

Valgyk, katinėli,
Bet nenori jis.
Imsiu kibirėlį,
Statysiu pilis.

Pried.

Striku piku Kva Kva Kva

ž. ir muz. Arūno Čialkos ir Nadeždos Kiselišios-Žukovskos

^G ^C
Kai mėnulis vis pilnėja,
^G ^D
Kažkas kailiu ropinėja.
^G ^C
Aš ropščiūosi ant būdos,
^G ^D ^G
Pradedu nuo Rė natos
^D ^C ^G
Aš ropščiūosi ant būdos,
^D ^G
Pradedu nuo Rė natos

^C ^G
Striku piku kva kva kva
^D ^G
Aš varlytė, tu – šuva!
Tu pririštas prie grandinės
O aš plaukiuju laisva (4×2)

Žvėriški jausmai užplūsta,
Netgi Lia laisvai paklūsta.
Ir prikimysiu staugimu
Skundžiūosi žvaigždėms likimu. (2×2)

Striku piku kva kva kva!
Aš varlytė, tu – šuva!
Išsilaisvink iš grandinių
Ir dainuok kartu kva kva! (4×2)

Pažvelgė šuva į būdą,
Į šalia padėtą bliūdą
Ir suprato kva kva kva
kame pakastas šuva. (2×2)

Striku piku au au au!
Aš į laisvę ištrūkau.
Nebereikia man grandinių.
Pamastyk, ar reik jų tau!? (4×2)

LIAUDIES DAINOS

Oi jau mano mielas

Improvizacinis folkloras

Am (↑3) **G**
Oi jau mano mielas

Am
Ankstų rytą kėlė –

Ne dėl žalio vyno –
Dėl žalio žolyno.

Oi jau mano mielas
Baltai burną prausė

Oi jau mano mielas
Marškinėlius vilko

Oi jau mano mielas
Sermėgėlę segė

Oi jau mano mielas
Kepurėlę dėjo

Oi jau mano mielas
Žirgelį balnojo

Oi jau mano mielas
Ant žirgelio sėdos

Oi jau mano mielas
In mergelį jojo

Oi jau mano mielas
Žemai galvą lenkė

Oi jau mano mielas
Ugnele liepsnojo

Oi jau mano mielas
Saulele švytėjo

Kas ten po mano sodelį

Am (↑2) **C**
Kas ten po mano sodelį vaikščiojo? (×2)

Dm (E) **Am**
Cykiai pamažu uliavoj(o). (×2)

Gal tėvelis bitelių dabojo...

Kas ten po mano svirnelį vaikščiojo?..

Gal motulė drobelių dabojo...

Kas ten po mano stainelį vaikščiojo?..

Gal brolelis žirgelių dabojo...

Kas ten po mano darželį vaikščiojo?..

Gal sesulė rūtelių dabojo...

Kas ten po mano laukelį vaikščiojo?..

Gal Dievulis rugelių dabojo...

Šalyj kelio jovaras stovėjo

Dm C Dm C Dm C
Šalyj kelio jovaras stovėjo,

F C Dm C Dm
Slaunasai žolyne, rugeli.

Iš pašaknų skambantys kankleliai....

Per vidurį dūzgiančios bitelės...

Viršūnėlėj sakalo vaikeliai...

Ir atjoja broelių pulkelis...

Prašom sustot, jaunieji broleliai...

Paklauskite skambančių kanklelių...

Paklauskite dūzgiančių bitelių,

Pažiūrėkit sakalo vaikelių,

Dėl tėvelio skambantys kankleliai...

Dėl močiutės dūzgiančios bitelės...

Dėl brolelio sakalo vaikeliai...

Gieda gaideliai

A **D A** **D A**
Gieda gaideliai ankstų rytelį,
Kelkis, berneli, aik į darbelį.

D
Dar nesikelsiu – dar ne dienele,
A **D A** **D A**
Dar nebudino manęs motulė.

Aš atsikėlęs ankstų rytelį,
Ėjau į lauką pjauti šienelio.
Dar nenupjoviau nei pradalgėlės –
Žiūriu ateina mano mergelė.

Eina mergelė baltu vieškeliu,
Šviečia skarelė, balta, šilkinė.
Maniau, kad rytą Saulė tekėjo –
Rūtų šakelė rankoj žydėjo.

Sėskis, mergele, ant pradalgėlio,
Tegu pailsi rankos, kojelės.
Ačiū, berneli, už tą žodelį,
Aš pailsėjau pas motinėle.

Sakalas

Apėja sauliula aplinka zarių. (×2)
Apskrida sakalas aplinka sadų.
Inskrida sakalas vidun sadelia.

Nutūpė sakalas viršuj medelia.
Giedojo sakalas tamsioj naktelėj.
Sužibo medelio karūnužėlė.

Karveli burkuti

C
Karveli burkuti,
G **C**
Ko neburkuoji?
F **C**
Ko biesu burkuosiu,
G **C**
Kad lasti noriu!

Aik kuchnion, kurk ugnį,
Kaisk katilėlį.
Berk žirnių, pilk pupų,
Virk šiupinėlių.

Prilasis, prispragis
Kur gerti gausiu?
Ant mūsų stalalių
Pilni uzbonai!

Ant tėvelio lauko

Ant tėvelio lauko!
O kas ant to lauko bus? (×2)
Ogi dideliausias kalnas.
Kalnas ant lauko,
Ant tėvelio lauko.

O kas ant to kalno bus? (×2)
Ogi dideliausias medis!
Medis ant kalno,
Kalnas ant lauko,
Ant tėvelio lauko.
...

...šakos, lapai,
lizdas, kiaušis,
paukštis, plunksnos,
patalai, meilė,
vaikis, žmogus,
dulkė, laukas

Padainuosim mes sustoję

Padainuosim mes sustoję,
Oi oi oi,
Kaip paukšteliai žaliajam gojuj,
Oi oi oi. (2×2)

...susėdę, ...vienasėdy,
...sutūpę, ...palei upę,
...sugulę, ...didžiam būry,

Aš turėjau kuinaą seną

Aš turėjau kuinaą seną,
O tas bestija jau stena.

Rukvei - bum!

Rukvei vei vei - bum bum bum

Rukvei rukvei rukvei bum

Čir vir vir vir bum bum bum!

Ėmiau dalgę nuo pastogės,
Mįsliu bestija nusprogęs.

Kasiau duobę plačią gilią,
Kad palaidočiau bestiją.

O ta uodega kaip meitas
Neužtenka duobėj veitos.

Aš tą uodegą kirsdinsiu
Ir bestiją patalpinsiu.

Ai upi upi

Ai upi upi, upi gilioji
Toje upelėj čelnelė plaukia
Toje čelnelėj mergelė sėdi
Žuvų šukelėm galvų šukuoja.

Galvų šukuoja, plaukus laiduoja.
Plaukit, plaukeliai, per Dunojėlį,
Kur mano mielas vandenį semia.
Vandenį semia, žirgelį girdo -
Žirgelis palvas, aukselio balnas.

Vai kur buvai

Vai kur buvai, dzieduk mano?
Vai kur buvai, dūšia mano?
Vai kur buvai, tu mano,
Raibas sakalėli mano?

Vilniuj buvau, bobut mano,
Vilniuj buvau, dūšia mano,
Vilniuj buvau, tu mano,
Raiboji gegele mano.

Aš turėjau kumelaitę

Aš turėjau kumelaitę
Ir nujojau pas mergaitę.
Ei činda maračiūra
Čin dadaikum čin dada. (2×2)

Ir nujojau pas mergaitę
Prisirišau kumelaitę.

Pasispardė kumelaitė
Ir sugriovė kamaraitę.

Ant' atbēga laivužis

^C ^G ^C ^G ^C ^G ^C ^G
Ant' atbēga laivužis, atliūliuoja juodasis
^C ^G ^C ^F ^C ^G ^C(^G)
Pro tēvelio vario vartus, pro stiklo langelī. (×2)

Ar nebuvai stainužė, ar ne šėrei žirgužī,
Ar ne tavo pentinēlis stoinio ant vagelio? (×2)

Ni aš buvau stainužė, ni aš šėriau žirgužī,
Ni tai mano pentinēlis stoinio ant vagelio. (×2)

Brolis buvo stoinužė, brolis šėrė žirgužī,
Tai brolelio pentinēlis stoinio ant vagelio. (×2)

Ant' atbēga laivužis, atliūliuoja juodasis
Pro tēvelio vario vartus, pro stiklo langelī. (×2)

Ar ne buvai daržužy, ar neskynei rūtužes,
Ar ne tavo vainikėlis darže ant rūtelių? (×2)

Ai aš buvau daržužy, ni aš skyniau rūtužes,
Ni tai mano vainikėlis darže ant rūtelių. (×2)

Sesė buvo daržužy, sesė skynė rūtužes,
Tai seseles vainikėlis darže ant rūtelių. (×2)

Augo kieme klevelis

^C ^G
Augo kieme klevelis,
^C ^F ^C
Augo kieme žaliasai.
^F ^C ^G
Po tuo klevu, po žaliuoju,
^F ^G ^C
Gul' bernelis jaunasai. (2×2)

^G
Viens du trys, graži Lietuva,
^C
Kaip gėlelė žydi visada.

Nepapūski, vėjeli,
Nepapūski, šiaurasai,
Nepajudink klevo šakos,
Nepabudink bernelio.

Ir papūtė vėjelis,
Ir papūtė šiaurasai.
Pajudino klevo šakos,
Pabudino bernelį.

Visos upės akmenuotos

^A ^D ^A
Visos upės akmenuotos, (×2)
^D ^A
Ech, visos upės akmenuotos,
^E ^A
Nėra iš ko gerti.

Parsivedžiau jauną žmoną, nėra už ką barti.
Ir pabariau kartą vieną, verkė visą dieną.
Nuo to laiko neduok dieve, daugiau nebebarsiu.
Pats sau virsiu, pats sau kepsiu, pats vaikus gimdysiu.
Ir pabandžiau kartą vieną, verkiau visą dieną.
Nuo to karto neduok dieve, daugiau negimdysiu!

Balta rožė

Improvizacinis folkloras, Strazdas

Dm C Dm C F CDm
Aš turėjau baltą rožę, baltą rožę,
F C Dm Am Dm C Dm
nežinojau, kur sodinti, kur sodin(ti).

Sodinau an marių kranto, marių kranto,
aukštan kopų kalnužėly, kalnužė(ly).

Jir užaugo balta rožė, balta rožė
ligi pačių debesėlių, debesė(lių).

Kopiau, kopiau rožės šakom, rožės šakom
jir pasiekiau Dievo sodą, Dievo so(dą).

Aš regėjau Dievo sūnų, Dievo sūnų,
baltą žirgą balnojantį, balnojan(tį).

Saulės dukra vartus vėrė, vartus vėrė,
žvaigždėm kelią barstydamą,
barstyda(ma).

Aš turėjau baltą rožę, baltą rožę,
jir pasiekiau Dievo sodą, Dievo so(dą).

Gabija

Improvizacinis folkloras, Strazdas

Am Dm
Kas ten, rytuose? –
Bunda Žemė Motina.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Tėvulis danguje,
Žemynėlė – motina.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Saulė – danguje,
Šviesa – manyje.
Šventoji Ugnie,
Dek širdy visada!

Gabija, Gabija,
Gabijuže Deivuže,
Šventoji Ugnie,
Dek mūsų širdyse!

Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom

Improvizacinis folkloras, Strazdas

C AmC G C G CAm
Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom,
Am C F C F C F Dm
Apkaišysiu pavadėlį žaliom rūtom,
Dm F G C
Kad skrajūnas mano žirgas
Am F C AmC AmC
Lėktų neštų gerą žinią į tėvynę.

Ažuolėliui kaip tėveliui nusilenksiu,
Liepužėlę kaip motulę apkabinsiu,
Kad žinotų brolių širdys
Ir nekirstų žalių girių, ažuolėlių.

Vandenėlio iš šaltinio atsigersiu,
Prieg žemelės savo galvelę priglausiu,
Tu, Žemyna, Žemynėle,
Kelki širdis mūsų brolių, seserėlių.

Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom,
Apkaišysiu pavadėlį žaliom rūtom,
Kad skrajūnas mano žirgas
Lėktų neštų šventą ugnį į tėvynę.

Aš nusieisiu

Improvizacinis folkloras, Strazdas

C (↑2) G C F G
Aš nusieisiu į žalią girią,
C F G
Atsigulsiu žalioj girėj
C G C
Tarp dviejų pušelių. (2×2)

Vėjužiui pučiant, bitelėms dūzgiant,
O, tai saldus pojilsielis
Tarp dviejų pušelių.

Aš nusieisiu į žalią lauką,
Atsigulsiu žaliai lauki
Tarp dviejų kvietkielių.

Vėjužiui pučiant, bitelėm dūzgiant,
O, tai saldus pojilsielis
Tarp dviejų kvietkielių.

Aš nusieisiu į Dievulio sodą,
Dėkavosiu Dievužėliui
Jir pasikloniosiu.

Kalnuos dainuoja

**Kalnuos dainuoja rageliai uli uli jo
Ir žydi gėlės tenai kalnuos.**

Kai tykus vakaras ateina,
Saulutė leidžias už kalnų
Ir toluoj nakties padangėj
Sumirga tūkstančiai žvaigždžių.

Kai saulė rytmetį pakyla,
Žibutės rymo pakely
Ir piemenaitės bandą gena
Tenai toli toli toli.

Tada aš vėl tavęs ilgiuosi
Ir laukiu žydinčiam sode,
O akys skęsta toluoje:
Gal pamatysiu aš tave.

Nemunėlis

Skyla mielas nemunėlis
Greitai bėga iš rytų
Jo skraudusis vandenėlis
Plaudžia žemę lietuvių

Greitai bėga nesustoja
Per lygiuosius laukelius
Apie brolius pasakoja
Vilniaus krašto brolelius

Teka jis per tąją šalį
Taka sodžius miesčiukus
Nors padėti jiems negali,
Kad likimas jų sunkus

Tu nurimki, Nemunėli,
Oi neverki taip gailiai –
Štai jau šviečia rytmetėlio
Naujo ryto spinduliai

Girdi Nemunas vis girdi,
Rauda brolių pavergtų
Ir kankina jojo širdį
Šimtai tūkstančių raudų

Vilniaus amžiams neužmiršim
Čia mūs brolių ateitis
Nors kovdami ir mirsim,
Tik tada nurims širdis

Šešios žąsys

Šešios žąsys, šešios žąsys, šešios žąsys ant kiema, jė!
Anei veina, anei veina, anei veina žąsina. Jė!
Šešios bačkos, šešios bačkos, šešios bačkos ant stala, jė!
Anei veina, anei veina, anei veina pijuoka. Jė!
Šešios mergos, šešios mergos, šešios mergos ant šiena, jė!
Anei veina, anei veina, anei veina vainika. Jė!
Šeši bernai, šeši bernai, šeši bernai ant šiena. Jė!
Anei veina, anei veina, anei veina razumna. Jė!
Kam tas razums, kam tas razums, kam tas razums ant šiena. Jė!
Jei nė veina, jei nė veina, jei nė veina vainika. Jė!

Laimingo

Eik Laimėle laimingo per lieptelį laimingo
Laimingo laimingo laimingo laimingo (×2)
Neinpulki laimingo į upelę laimingo
Kad neskęstų laimingo mūs dalelė laimingo
Su Dievais laimingo mes išėinam laimingo
Su Dievais laimingo mes pareinam laimingo
Ir paliekam laimingo su Dievais laimingo
Eik laimele laimingo mūsų prieky laimingo
O mes seksim laimingo pėdužėlėm laimingo

Bieg upelė

Bieg upelė vingurdama,
Fiter, miter da,
Neš vainiką lingoudama,
Fiter, miter da,
Fiter, miter, fiter kumpa
Kumpa ra-ra-ra,
Feini mūsų kompanija
Fiter, miter da.

Ėr nunešė nulingava
Pas bruolelė marga dvara,
Ėr ešėjė bruotyrelis,
Pripažėna vainėkelė,
Tas ĩr sesės vainėkelis,
Ont galvelės nešiuotasis,

SUTARTINĒS

Kadu buvo

Kadu buvo kadujo	Augo bitēs kadujo	Nešē medu kadujo
Gerī metai kadujo	Kaip telyčios kadujo	Daržinēsna kadujo
Kadujo kadujo kadujo	O bitynai kadujo	Siuvē korius kadujo
Kadujo kadujo kadujo.	Kaip veršynai kadujo	Rezginēsna kadujo

Uosilēli žaliasai

Improvizacinis folkloras

Kas ten teka per dvarelį, uosilēli žaliasai,	Kū patiko tarp vartelių, uosilēli...
Uosile uosile, uosilēli žaliasai žaliasai.	O patiko šešurėlį, uosilēli...
Marti teka per dvarelį, uosilēli...	Šešurėlį, ne tėvelį, uosilēli...
Kū ten neša tekėdama, uosilēli...	Aš šešurai labų dienų, uosilēli...
Baltas drobes išvelatas, uosilēli...	Man šešuras labų dienų, uosilēli...

Eisim sesės

Eisim sesės, tūta tutava,	Bėgsim sesės...	Eisim broliai...	Mums užuolas...
Eisim sesės, tuta tuta tūtava.	Po liepeli...	Mes laukelin...	Nei tėvulis...
Mes laukelin...	Mums liepelė...	Mums	Jo šakelės...
Mums beeinant...	Nei motulė...	beinant...	Nei rankelės...
Atalyja...	Jos šakelės...	Atalyja...	Jo lapeliai...
Skaužūs lietūs...	Nei rankelės...	Skaužūs lietūs...	Nei žodeliai...
	Jos lapeliai...	Bėgsim broliai...	
	Nei žodeliai...	Po užuolu...	

Turėjo liepa

Improvizacinis folkloras

Turėjo liepa lioj sudijo,	Po mažų paukštelį...	Devynias saulales...
Sudijo sudijo, sudijo latatato.	Po skauštų žiedelį...	Piršlaliai išpiršo...
Devynias šakas...	Turėjo močia...	Palik nors vienų...
Visas devynias...	Devynias dukras...	Saulužei pasveikint...
Kiekvienoj šakelėj...	Visas devynias...	Žiedeliams pakalbint...
		Sodužiui pažiūrėt...

Dijūta kolnali

Dijūta kolnali,
Dijūta kolnali,
Dijūto kalnali,
Dijūto kalnali.

Javų sutartinė

Ēho, trauk vežimą trauk
Vėjas neša lietu virš šalies
Vežk javus auksinius (×2)

Saulala sadina, lylia

Saulala sadina, lylia

Aš ragėjau, sadina lylia,

Lauki kalnuos, sadina lylia,

Du berželiu, sadina lylia,

Tuos berželiuos, sadina lylia,

Dvi geguli, sadina lylia,

Ažkukava, sadina lylia,

Liūdnu balsu, sadina lylia,

Ir ataina, sadina lylia,

Vakarėlis, sadina lylia,

Ir atneša, sadina lylia,

Pailsėlį, sadina lylia

Augo putins su šermukšniu

Augo putins su šermukšniu ryto ratuto,

O ryto rytėlio ryto ratuto.

Vienas kitą prisiaugo ryto ratuto,

Ir ne vieni jų žiedeliai ryto ratuto,

Sužydėjo baltais žiedais ryto ratuto,

Užaugino uogytėlas ryto ratuto,

Išsirpino saulytėla ryto ratuto,

Mano namai

Eglė Sirvydytė

G (↑4) **C**
 Mano namai – žolynai ir vėjas,
Am7 **C**
 Čia aš gimiau, iš čia aš atėjęs.
 Sese, žiūrėk – čia suteka upės,
 Laumių pilvuos žuvelės supas.

Em7 **Hm7**
Šokit šokit, ugnys, miško dvasios saugo.
C **G**
Balto vėjo vaike, debesys ant kalno,
Te dangus ir žemė mūsų dvasią saugo,
Šokit šokit, pušys, legenda pasaulio.

Mano namai – balta miško muzika,
 Aušta krantai, virš ežero ugnys.
 Broli, klausyk, kaip medžių viršūnėmis
 Laumių žirgai atsiveja liūtį.

Saule, tekėk per žemę ir vandenį,
 Mus užkalbėk, lai kyla ir leidžiasi
 Balti traukiniai iš triukšmo į ugnį.
 Čia mūsų namai, čia gimėme būti.

Mano kraštas

ž. Erikos Drungytės, muz. Gyčio Paškevičiaus

C **F** **G**
 Šitą žemę man likimas dovanojo
C **F** **G**
 Pilką dangų, sniego sodus ir pilis
Am **G** **F**
 Ji klevais raudonais rudenį liepsnoja
C **F** **G** **C**
 Ji atvėrus kiekvienam plačiai duris
 Man jos grožio kiek yra, tiek ir pakanka
 Jos kalba mane užbūrė amžinai
 Ir tegu ją visos negandos aplenkia
 Mano žemė man – vieninteliai namai

F **C**
Vien tik ji yra prasmė tikroji
F **G**
Nepakeis jos niekas niekada
F **Am**
Jai vienai tu viską paaukoji
F **G** **C**
Ji tavo pradžia ir tavo pabaiga

Am **G**
 Jei tavęs nėra, į ką man atsiremti?
Am **D**
 Kaip surasti ryto saulę languose?
Am **G** **D**
 Į kurią pasaulio pusę reikia žengti?
F
 Kaip išsaugot tavo vardą?
G
 Tavo vardą vaikuose?
 Tavo skausmo niekada aš nepamiršiu,
 Bet žinau, kaip greitai medžiai vėl žydės
 Kada nors ir pats į medį aš pavirsiu
 Mano žemė kai mane namo pakvies.

Tu vėjo paklausk

Gytis Paškevičiaus, pagal Bob Dylan - Blowin' In The Wind

C **F** **C** **Am**
Klausei manęs, kiek kelių aš žinau,
C **F** **G**
Ar daugel kadais keliavau.
Klausei manęs, kiek žmonių sutikau,
Ar daug suradau aš draugų.

F **G**
Tu vėjo paklausk,
C **Am**
Tau vėjas atsakys,
F **G** **C (C7)**
Tik jis, mano drauge, atsakys.

Klausei, iš kur atkeliauja lietus
Debesimis dangumi.
Klausei, kiek kelio nueina žmogus,
Kol tampa tikru žmogumi.

Paukščiai sugrižta linksmi į namus
Pavargę svečiajam krašte.
Kelią nuėjęs sugriš ir žmogus,
Bet kas jį sutiks namuose?

Blowin' in the Wind

Bob Dylan

C **F** **C**
How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
How many seas must a white dove sail
C **F** **G**
Before she sleeps in the sand?
C **F** **C**
How many times must the cannon balls
fly
Before they're forever banned?
F **G**
The answer, my friend,
C **F**
Is blowin' in the wind
F **G** **C**
The answer is blowin' in the wind

How many years can a mountain exist
Before it's washed to the sea?
How many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
How many times can a man turn his head
And pretend that he just doesn't see?
How many times must a man look up
Before he can see the sky?
How many ears must one man have
Before he can hear people cry?
How many deaths will it take 'till he
knows
That too many people have died?

Saulė, žemės motinėle

ž. Eduardo Seledionio, muz. Sigučio Jačėno

C (↑2) **Am**
Saulė, žemės motinėle,
Dm **G**
Mus globoja rūpestingai –
C **Am**
Siūsdama po spindulėlių,
F **G**
Ji visiems kas dieną linki:

F **G** **Am**
Žolei – prasikalt pro lapą,
F **G** **Am**
Žiedui – skleisti svaigų kvapą,
F **G** **C Am**
Medžiui – kelt aukštyn šakas,
F **G** **C C7**
Paukščiui – glostyti dausas.
Dirvai – supt javus ant rankų,
Upei – atspindėti dangų,
Man – kiekvieną dieną augti
Ir kas rytą saulės laukti.

Priešpaskutinė daina

Kamanių šilelis

C (↑2)
Aš vistiek eisiu aš eisiu vistiek,
Kol girios savaiame man kelią nuties.
Am **F**
Ir niekas jau niekas manęs neatskirs,
C
Nes ten kur nuėjom dar kartą ateit neišeis.

Aš vistiek dainuosiu dainuosiu vistiek,
Kol žemė savaiame skambėti pradės.
Ir niekas jau niekas manęs neatskirs,
Nes ten kur man skirta niekam daugiau neskirs.

Aš noriu

Š. Mačiulis

C **Am** **G** (↑2)
Jau laukai užmigo,
Saulė seniai vakaruos.
F **G** **C**
Klausos vaikučiai nutilę
Savo senelės dainos.
C7 **F** **G** **C**
Aš noriu, kad visuomet pievose žydėtų gėlės,
F **G** **C**
Žaistų vaikai kiemuose,
F **G** **Am** **Em**
Juoktųsi mamos, šypsotųsi tėtės
F **G** **C**
Ir žemėje būtų taika.

Seniai išsisklaidė dūmai,
Gaubę planetą kadais,
Užaugt ir gyventi be karo
Linki senelė vaikams.

Ryt patekės vėl saulutė.
Žadins žemelę gyvent.
Žais vėl pievelėj vaikučiai,
Vėl jiems senelė dainuos:

Draugas

Am (↑2) **Dm**
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
G **C**
Juk neužmigsim, tikrai neužmigsime,
Am **Dm**
Šitoki vakarą, šitoki lietų,
E **Am**
Kaipgi paliksim, kam gi paliksime?

**Reikia draugą turėti,
Būtinai reik turėti
Nors vienintelį draugą,
Kad galėtum tikėti,**

**Kad galėtum mylėti,
Kad galėtum išsaugoti,
Kad galėtum ištarti:
– Tu man vis dėlto draugas.**

Tu neišdrįsi manęs palydėti,
Aš neišdrįsiu tavęs paprašyti.
Dar neišeikime, dar pastovėkime,
Kol nenustos taip beprotiškai lyti.

Lašas po lašo tą lietų surinksime,
Veidus nuprausim tame lietuje.
Niekas nekaltins, jei išsiskirsime,
Niekas nekaltins, jei liksim drauge.

Aš tikrai myliu Lietuvą

Marijonas Mikutavičius

D
Gyvenu mieste, turiu butą, mašiną

A
Susimoku baudas, kai ratas užrakina

G
Ir saugos diržus permetu per petį

D
Vidury nakties policiją pamatęs

Mano pašto dėžutė tarsi minų po karo

Pilna piktų laiškų – neužsidaro

Priminimai ir skolos įvairiausio spektro

Sąskaitos už vandenį, dujas ir elektrą

Nerūkau, kur noriu, negeriu, kur draudžia

Žegnojuosi kai reikia, paklūstu jeigu baudžia

Tyliu, kai rėkia, kenčiu, kai reikia

Klausau, kada moko, esu kaltas, kai peikia

Milijoną turiu įsipareigojimų –

Kantriai gyvenu be apdovanojimų

Pridarau klaidų, pripažįstu- kur dėtis

Bet iš visų stengiuosi būti geras pilietis

Ir aš tikrai myliu Lietuvą

Aš tikrai myliu Lietuvą

Aš (aš)tikrai myliu Lietuvą –

(Tik)Ar mylit Ją jūs?

Mane lengva pagauti, lengva nubausti

Lengva priversti gėdytis ir rausti

Aš tam pasiruošęs, tai – teisingumas

Valdo kasdien šventas solidarumas

Mane moko doros ir atsakomybės

Moko, kad, būtennt šitaip veikia valstybė

Tu jautiesi niekas nacionaliniam banke

Kitas stato namus nacionaliniam parke

Virš tavo galvos armija ministrų

Patarėjų, sargų, gerų specialistų

Ar jie dirba tam, kad būtų tau lengviau

Ar tu balsuoji už juos, kad jiems būtų geriau

Atsiskaityk už savo ligas ir nelaimes

Mokėk už nesėkmes savo ir baimes

Yra daug gudresnių už tave – nėr kur dėtis

Tai kaina, nes bandai būti gera pilietis

Pried.

Šalia

Neda Malūnavičiūtė

Pragrojimas: C F C F G C

C (↑2)
Ar prisimeni vaikystės vėją
G
Mūsų saulę, mūsų dangų
Am
Senus gerus draugus
F G
Ir motinos akis.

Ten kur seno, seno miesto sienos
Pasislėps vaikystės dienos
Ir lietus nuplaus į jūrą
Degančius žodžius

Am G
Kur skaičiuodavom žvaigždes
F G
Ir rašydavom eiles...

F G C
Kai tu šalia - aš galiu svajoti
Tu šalia - aš galiu dainuoti
Am Em
Ir ta saulė danguje
F Fm
Telpa mūsų delnuose
Am G C
Aš galiu, nes tu esi šalia.

Nusivesk mane per ryto rasą
Pasitikt saulės tekant
Nusivesk pašokt su vėju
Ir aplenkt bangas

Ten kur mūsų seno miesto sienos
Kur draugai, kur mūsų dienos
Ir lietus neužgesinęs
Degančių dainų

Nebijok

Jurga Šedvikytė

Am GF (↑3) C Am
Vėl basa kilimū žolės, o gal slystu nuo kopos jūron?
Su audra vėjas susitaikė – gimsta šiluma iš lėto...
Nesvarbu, kad naktį dar šąla – tau gražu ledinė žemė
Su aušra paukščiai bunda – mes užmiegam...

G F C
Mes su Tavim turim naktį drąsos
Išsiklausyt į kalbą tamsos,
Am G C
Lipt stogais ir žiūrėt žemyn,
F G C
Kas brangu – nebijot apkabint.

Dienoje daug ilgų savaičių, kol užmiega saulė.
Tekina bėgu link Tavęs – nebėr sapne apgaulės.
Akyse ilgesio mėnuliai, nuo kurių vanduo liepsnoja...
Gal gerai, kad dar nebuvom susitikę...

Seku seku pasaką

Dm Am Dm Am

Seku, seku pasaką

Dm C F C

Vilkas rijo ašaką

Dm Am Dm Am

Ant raudono kelmo

Dm Am Dm

Ant močiutės delno

Ilgą ilgą kaip smilgą (×2)

Aukštą aukštą kaip šaukštą (×2)

Buvo senis ir senutė

Susitarę bulves skutė

O kai vakaras atėjo

Sekti pasaką pradėjo

Tešlinukas

G (↑2)

Man mažam tešlinukui labai pasisekė (x3)

Kad manęs atsikando tiktai trečdalį

Bet liko viena koja, kad galėčiau šokti

Liko dar ranka, kad galėčiau ploti

Liko dar ir sprandas, kad nusilenkt galėčiau

Na o ko neliko, sakė neppureiks

Norėčiau bučiuot tave, pabučiuot norėčiau (x3)

Tiktai kaip gaila, nebeturiu su kuo

Norėčiau prašyt tavęs, paprašyt norėčiau (x3)

Kad ir vėl nulipdytum tu mane iš naujo.

Daina apie uodą

C G
Skrido uodas per miškelį,

F C
Mato judant jis taškelį.

Tas taškelis raudonuoja,

Piktą uodą jis vilioja.

F
Aš tris dienas esu nevalgęs,

G
Nesilaiko mano kelnės,

C G
Kaip gražu gražu gražu gražu

F G C
Kraujo kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per upelį,

Mato plaukiant jis žuvelę.

Ta žuvelė maskatuoja,

Piktą uodą ji vilioja.

...Silkės kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per girelę,

Mato skautų jis būrelį.

Skautai verda savo košę,

Muša uodus atsišošę.

...Jau kudašių aš nešu.

Skrido uodas per laukelį,

Mato bėgant mažą pelę.

Ta pelytė kad suriko,

Tai net uodas apsi...

...Saulė leidžias pamažu.

Pakelk akis į dangų

“Look up to the sky”, Jurgos Jomantės Varskevičiūtės vertimas

C **Em** **F** **C**
Pakelk akis į dangų, kur vien tiktai lietūs
F **C** **D7** **G**
Bet debesys prasisklaidys ir žydras bus dangus

G7 **C** **Am** **Dm** **G**
Tad jei tau vieniša, baisu, suvokt gyvenimą sunku,
C **Am** **Dm** **G7** **C**
Atsiminki laimė lauks netoliese, ramybė visad bus šalia.

Pakelk akis į kalnus, jie, rodos, liečia dangų,
Bet tik užkopęs supranti – ne tokie jie ir brangūs.

Apžvelkime laukus, šaltas tuščias žemes,
Bet vasarai atėjus jos juk visos sužaliuos.

Pažvelkime į tamsą, naktis paslėps visus,
Bet saulei patekėjus vėl išgirsime paukščius.

Lietuva

„Rondo“

C **Em**
Mažą mano delną nuo tavęs paėmė kažkas ranka šilta
Dm **G** **C**
Ir lig šiolei veda vis ir taip man lengva eit.
Suklumpu ant kelio akmenų, pakelia kažkas ir vėl einu
Ir priglaudžia galvą prie savęs švelniai, švelniai.

Em F **C** **Em F** **G**
Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,
Em F **C** **Am Dm** **G**
Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Net akių pakelti nedrįsiau, bet žinojau jos vienos klausau
Ir jaučiu alsavimą vilties tiktai vilties.
Nors ne kartą krito iš dangaus ašara gal jos gal kas daugiau
Ir mane nudegino ligi pačios širdies.

Kai tave pirmąkart mažas mokiaus ištarti,
Lietuva, Lietuva ir dabar, ir visada.
Lietuva, Lietuva, lūpos taria be garso,
Vesk ir drąsink mane ir dabar, ir visada.

Išgalvotas gyvenimas

Hiperbolė

C **Dm G** **C**
Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,
Am **Dm G** **C C7**
Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,
Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda
Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvojau viską, ko esu netekęs,
Kelią, gražią viltį ir kai ką daugiau.
Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,
Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo nė lašo,
Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,
Išgalvosiu viltį, kad ir labai mažą,
Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

Laisvė

ž. Justino Marcinkevičiaus, muz. Eurikos Masytės

C (↑2) **Am**
Aš jau nepakeliu minčių apie tave
F **G**
Kaip obelis, apsunkusi nuo vaisių,
E **Am**
Užlaužiu tragiškai nusvirusias rankas,
F **G**
O tu sakai: „Stovėk kaip stovi laisvė”
(×2)

F **G**
Tai uždaryk mane, Tėvyne, savyje,
C **Am**
Kaip giesmę gerklėje mirtis uždaro,
F **G**
Taip kaip uždaro vakarą naktis,
F **G**
O tu man atsakai: „Aš tavo laisvė”

O nesibaigianti kelionė į tave,
Jau kaip akmuo šalikelėj sukniubęs
Aš pilku vakaru lyg samanom dengiuos,
O tu sakai: „Eik taip kaip eina
laisvė”.(×2)

Apie autostradą ir mergiotes

Simas ir Deficitai

C Dažnokai važinėju iš sostinės į Kauną.
Am
Nors Vilniui bilietų kol kas be vargo gaunu,

Dm
Mieliau balsuoju kelyje.

G Puikiausią turim autostradą – mašinos rieda, švilpia, trata.

G **C** **C7**
Paveš pakelti ranką tiktai rei-ei-ei-eikia.

F **G** **C** **A**
Mergiotės išdykę ir geros

F **G** **C** **Am**
Jos šoko, šoka, šoks, joms grok!

F **G** **E** **A**
Mes groti temokam gitarom

F **G** **C** **(Am)**
Ir tik lietuvišką pank-rok.

Ikarai priemiestiniai, traktoriai ir krazai,
Sustoja gelžbetonį vežantys kamazai,
O žiguliai nestoja.
Pas vieną rodo daug багаžo,
Kitas, matot, šunį veža,
O man dievaž į Kauną verkiant, rei-ei-ei-eikia...

E **Am**
Kelkraščiuos dulkės nusėda

F **G** **C**
Po juodo asfalto danga.

E **Am**
Laikas abiem kryptim rieda

F **Dm**
Ir pakelta ranka, apsunkusi ranka

G
Metalo masei moja, moja...

Žiuriu atrieda senas juodas mersedesas
Vairuoja autsmobilį mėlynakė šviesi –
Neprašoma sustoja.
Nėra šunų čia nei багаžo, o už kelionę ji paprašo,
Kad ligi Petrašiūnų gročiau flei-ei-ei-eita...

Apie Antano norą ženyti

Simas ir Deficitai

^D Gražuolę ^G Marytę Antanas karštai
^{D7} Išvydęs pamilo ir nusprendė štai –
^D Nueis jis pas tėvą su ^G tokia žinia:
^D – Tėveli, manau, kad vienam būt gana! ^A ^D
Išklauso jo tėvas ir sako iškart:
– Sūnau, tavo meilei nenoriu pritart.
Prieš dvidešimt metų Marytės mama
Man buvo šieną grėbiant truputį žmona.
Manau, kad tau aišku kalbu apie ką –
Ana šienapjūtė viskuom čia kalta,
Todėl ir Marytė, teisybė tikra,
Išeina sesuo tau, o man ji dukra.
Supraskim, nesmerkim Antano už tai,
Jei keikdavo šieną kas žingsnis piktai,
Kol sykį Onutę kažkur pakely
Sutiko, o šienas – bala matė jį.

Ir vėl jis pas tėvą – tėveli, gana,
Onutė sutinka būt mano žmona, –
Bet tėvas, išklausęs žodžius vos tik šiuos
Jam tarė – Sūnau pasakyk tau ruošiaus.

Matau, kad tau ženyti laikas, tačiau
Kadais apie jos mamą sparną režiau,
Todėl ir Onutė, merga nors graži,
Tikra tau sesuo gi, sakau, dievaži!

Vajetau, Antanas, po to net baugu
Metus vengė slapstės nuo kaimo mergų,
Kol sykį atrodo buvo švenčių diena
Širdy ugnį uždegė jam Albina.

Bet tėvui, galvoja, geriau neminėt,
Nes vėl paaiškės kad ir ta giminė,
Todėl viską mamai sūnus paklusnus
Nuėjęs išklojo apie tėvo griekus.

Kažkaip gan linksma viską klausė mama.
– Be reikalo marčią neparvedi man.
Atvirai jeigu šnekam, žinok, tiek jau to,
Nereik paisyt tėvo, sūnus tu ne jo.

KEISTUOLIAI

Su žmonėm

ž. Elenos Mezginaitės, muz. Aido Giniočio

Su žmonėm, kurie gyvena, su žmonėm, kurie nakvoja
Ant baltų, ramių pagalvių ar prie bėgančio vandens,
Nakčiai laužą prigesinę, lengvą mintį pasikloję
Ir sulaukę, kol ties veidu begalybė pasilenks.

Su žmonėm, kurie sustoja ir akis pakėlę žiūri
Į neramų, aukštą dangų, ir nežino, ko baugu:
Ar kad vakaras užėjo, ar kad širdį vėlei duria,
Ar kad atlėkė gegutė į alyvas prie langų.

Su žmonėm, kurie už lango, su žmonėm, kurie už durų,
Su žmonėm, kurie už miško ir už bėgančio vandens
Į tą patį mano dangų, į tą patį dangų žiūri
Ir nežino, ką galvoja. O galvoja, kad gyvens.

Su žmonėm, kuriem užtenka vieno tako palei kluoną,
Vieno šokio šviesią naktį po kerotais ažuolais.
Su žmonėm, kurie nužydi vieną kartą – kaip aguonos,
Su žmonėm, kurie klajoja – amžini tarsu keliai.

Maži jausmai

Maži jausmai
Prašo valgyti, gerti, miegoti, dėvi
Ryškiais rūbais spalvotais, kaklaraiščiais.
O didelis jausmas
Toli pievose gano karves,
Draugauja su lauko našlaitėmis

Vakarais pavargęs pareina
Atsigeria pieno
Krenta ant šieno
Nubraukia veidu ropojantį vabalą
Ir jam nė motais, kad kažkas jo
Visą gyvenimą ieško... (2×2)

Geltonų plytų kelias

^C Jei nori tu iš tikro pasiekt ^{Am} svajonę savo –
^{Dm} Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką – kartu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.

^C **Geltonų plytų kelias kiekvienam nutiestas**
^{Em} ^{Am} ^F ^G
Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjęs,
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žėri.

^C Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
^{Dm} ^G ^C
Geležiniam Medkirčiui – širdies,
^{Dm} ^G ^{Em}
Nori būt drąsus Bailusis Liūtas,
^{Am} ^F ^G
Ir mergaitė ieško namų.

Už girių, už kalnų

^C Už girių, už kalnų, ^{Am Dm}
Ant pilko ^G lauko,
^C ^{Am} ^F
Manęs seniai jau laukia –
^G
Namai. . .

Nei paukščių, nei gėlių,
Ant pilko lauko,
Bet man vis tiek brangiausi –
Namai. . .

Ar dieną, ar nakčia,
Ant pilko lauko,
Manęs seniai jau laukia –
Namai. . .

^C Neliūdėki, jei būna sunku,
^{Gm}
Išsipildo svajonės laiku,
^G ^{Em}
Tik svarbu labai norėti,
^{Am} ^D
Pasistengti ir tikėti. . .

Dar prieisim smaragdo vartus,
Dar sugrįšim į savo namus,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

Už girių, ... tavęs seniai...
Ar dieną, ...

Mėlyna šalis

D Ten, už girių toli, **Dm**
D Aš girdėjau kadais, **Hm**
G Mėlynuoja šalis –
A Mėlyna, kaip linai. **D**

Miega tavo žaislai
Ten toli palikti,
Ir kas buvo seniai –
Taip be galo arti.

G Ten seneliai jauni, **D**
A7 O tėvai kaip vaikai, **D**
Ten sueina visi
Nukeliauti keliai...

Ką seniai pamiršai,
Ten surasti gali,
G Nebuvau aš tenai, **D** **Dm**
Em Nebuvau aš tenai,
Bet yra ta šalis...

Kai vaidenasi toliuos,
Ko niekad nebus –
Tai šalis mėlynoji
Tau siunčia sapnus.

Karalių Lopšinė

Am **Dm** (↑5) **Am** **E** **Am** **E**
Čiūčia liūlia, mik, vaikelis, šilko pataluos,
Am **Dm** **Am** **Em** **Am**
Čiūčia liūlia, karalių pasaką sapnuok,
Čiūčia liūlia, mik, vaikelis, merki akeles,
Čiūčia liūlia, sapne skaičiuoki žvaigždeles.

A Kai tik vaikelis liūlia liūlia, **E**
Kai tik užmiega jis ramiai, **A**
Kai pataluos sūnelis guli,
Mes galim šokt ir dūkt linksmi.

Kai tik vaikelis liūlia liūlia, **D**
Nereikia supti jo ilgai, **A**
Ar saulė šypsos, ar mėnulis, **E**
Mes galim šokt ir dūkt linksmi. **A**

Būk šalia

pagal Ben E King - Stand By Me

C Traukiniai išvyks
Am Ir laivai išplauks
F **G** **C** Ir diena pasibaigs nakčia

Bet naktis bus ilga
Ir neužges žvaigždė
Jei tik tu būsi čia, būsi šalia

Miela, miela būk šalia
O, o, būk šalia
O, būk šalia, būk šalia

Gal neverksi ir neraudosi
Jei palikus mane ištirpsi pievų rūke
Bet geriau pasauly niekur
Nerasi tu už mane!

Ten toli

pagal Slade - Far Far Away

Aš niekada dar nesimaudžiau Misisipėj.
Ir neskraidžiau prie Niagaros virš kroklių.
Ir nespoksojo į akis man pilkas grizlis, nei lokys
Uolėtųjų kalnų.

Aš aukso nerausiau ir nešalau Aliaskoj.
O Kalifornijos merginos man – tabu.
Aš prezidentų nemačiau ir pavardžių jų nežinau,
Bet man tai nesvarbu!

Nes kažkur taip toli,
Kur dar niekad nebuvau,
Ten toli, taip toli,
Nors nebuvęs, bet žinau,
Kad už jūrų, už kalnų
Tokių kaip aš, yra daugiau,
Aš manau.

Aš ligi šiol dar daug ko, daug ko neišsiaiškinau.
Aš nežinau, kas ką atrado ir kada.
Aš nepavydžiu džiaugsmų,
Tuščios garbės ir pinigų,
Bet visa tai – jerunda.

Kalnų erelis

pagal El cóndor pasa

Lydėdams žarą gestančią vėlai
Kilk aukštai, mok plačiais sparnais laisvai
Kalnų ereli m-m

Kas gimė šliaužiot niekad nepakils
Virš kalnų, taip aukštai aukštai kaip tu
Kalnų ereli m-m

Ne čia mes gimę, sielos mūs kalnuos
Tarp uolų sklendo su tavim kartu
Kalnų ereli, m-m

Trakų pilis

ž. Maironio, muz. pagal Animals - House of the Rising Sun

Am (↑2) C D F
Pelėsiais ir kerpe apaugus aukštai
Am C E
Trakų štai garbinga pilis!
Am C D F
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
Am E Am E
O ji tebestovi dar vis.

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,-
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulku!

Niluliosios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!

Kada tik keliu važiauvau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplėvė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!

Laiko laivelis

pagal Styx - Boat On The River

Pragrojimas: Am Dm Am H7
Am (↑3)
Laiko laivelį, nenešk manęs pro šalį
G
Juodais vandenim,
E
Tarp juodų bangų įkalinęs.
Am
Nelėk pasroviui, nesustodamas pro šalį,
G Am
Nenešk mano meilės tyros.
Gal dar rasiu svajonių salelę,
Gal plauksiu išplauksiu nerasdamas jos.
Nes upės tėkmės sustabdyt nieks negali
Ir nieks nepasuks atgalios.

G E
Ooo, upe gili, upe vingiuota,
Am D
Gyvenimo mano sraunaus,
Dm
Lauk, palauk,
Am
Neskubėk, netekėk dar,
H E
Kol mano laivelis išplauks.

Laiko laivelį, nenešk manęs pro šalį,
Nenešk mano meilės tyros.

Pried.

Gal dar rasiu svajonių salelę,
Gal plauksiu išplauksiu nerasdamas jos.
Nes laiko laivelis nuneš mane pro šalį
Ir niekad negrįš atgalios,
Niekad negrįš atgalios,
E Am
Niekad negrįš atgalios...

Stebuklingas medis

Dm
Ten toli už žalio miško,
Už marelių mėlynų
Cm
Auga medis stebuklingas
Po gilaus dangaus skliautu.

F **E**
Tyliai šnabžda–noriu, noriu!
F **G**
Medžių šakos neramiai.
A **G#**
Jis išpildo tavo norus,
A
Jeigu nori ko labai.

D **Hm** **F#m**
Auki, medeli, žaliuok
G **A** **D** **A**
Arčiau dangaus, aukščiau žolės.
D **Hm** **F#m**
Žiedą stebuklą linguok
G **A** **D** **A** (Hm)
Arčiau dangaus, aukščiau žolės.
G **A** **Hm** **F#m**
Arčiau dangaus, aukščiau žolės
G **A** **D**
Auki, žaliuok!

O mes vaikai

pagal We Are the World

C **F** **G** **C**
Virš vandenų daug išalusių veidų
F **G** **C**
Nebyliai šypsos po tavo padu
Am
Juk dažnai skenduolis
Em
O ne kaimynas ne sesuo
F **G**
Pirmyn man į antrą pusę
Slystu ledu į kaimą prie rugių
Nuo drėgmės net mintys lūžinėja
Ledo skylės man primena akis
Kaip kūjukas neriu tiesiai jų gelmėn

F **G** **C**
O mes vaikai, o mes pasaulis
F
O mes vaikai tie kur bėgiojom
G **C**
Basikom po sniegą
Am **Em**
Mūsų laukia toliai ir dangūs mėlyni
F **G** **C**
O ledas toks slidus jo galas vandeny

O kiek daug žmonių taip ir dingo po ledu
Po žolėm dugne miega ramiai
Tavo broliai kolegos ir draugai
Ir jų vardų jau nieks daugiau neminės
A^b **B** **C**
Kiekvienam kely per ledkalnių marias
A^b **B** **C**
Neužmiršk tiktai kad skęsti nevalia
Am **Am**
Šiam pasauly senų skenduolių pilni kampai
F **G**
o tarp jų skęsta tavo draugai

Ačiū, kad žiūrėjot

pagal Abba - Thank You For The Music

C (↑4) D[#]dim Dm7 G7 C Gm7 C7
Vakaras ilgas ir nēr kur kitur pasidēt,

F A7 DmDm7 G7
Širdis kaip žvaigždė begalėj visatos erdvėj.

C G
Ir gėris kaip jūra širdy subanguos,

C C7 F Fm
Banga gena bangą ir noris dainuot.

Am Dm Dm7 G7
Aš laiminga labai, kad jūs ten, o aš taip arti.

C Dm G7 C
Tad sakom ačiū, kad žiūrėjot, mieli žiūrovai,

Am Am7 D7 G7
Mokslo ir menų žinovai,

C Dm Em Am7 F Fm
Ponai darbininkai, bedarbiai ir daktarai, seimo nariai.

C C7 A7
Dėkui ir jums, žemdirbiai ir žvejai,

Dm F G7 C D[#]dim Dm7 G7
Tad sakom ačiū, kad žiūrėjot, atleiskit, kas ne taip.

Ačiū siuvėjams, kad siūna vilnonius švarkus,
Mm jūreiviams - už tai, kad vaiko žuvelių pulkus.

Lakūnams dėkojam už paukščių dainas,

O kalviams - už mūsų laimingas dienas.

Mes dėkingi visi, kad dar sotūs, šiltai aprengti.

Fm C Fm C
Leiskit dar kartą jums padėkot, mieli žiūrovai,

Fm E7 Am Am7
Jums palinkėt geriausios kloties metų,

Dm7 G7
Jus priglaust, apkabint, išbučiuot.

Brėmeno muzikantai

pagal Песенка друзей

C Em
Nieko nēr geresnio, kaip keliaut kartu,

Dm7 G
Eiti per pasaulį mums visiems smagu.

C Em Am
Mums nebaisūs nuotoliai, pavojai,

Dm7 G CAm
Su draugais išsiruošēm kelionėn.

Dm7 G C
Su draugais išsiruošēm kelionėn,

Am/G/A Dm7/Em/F
La la la la la la, la la la la la (×3)

G
La la la jė jė jė jė jė

Savo pašaukimo nepamiršim,

Juoką, džiaugsma su visais dalinsim.

Rūmų auksas, turtai nevilioja,

Mums brangesnė nuostabi kelionė. (×2)

Bėga kelias

pagal M.K. Oginskio polonezą „Atsisveikinimas su Tėvyne“

Am

Bėga kelias tolumon,

Aš gimtą kraštą palieku.

Jau skverbias ilgesys širdin mano,

Kai lyg baltoj svajoj juodam sapne į kelio pradžią sugrįžtu,

Kur obelių baltais žiedais pražydę liko mano jaunos dienos.

Ten gimtoj šaly

Liko mano meilė mano mylimoj šaly

Užgeso laimės saulė ten kur puikūs slėniai, kur sesutės, kur žemčiūgai, kur rūta
žaliuoja laikas skrieja

Ten mana daina liūdnoji

Am

Aš didžiuojuos tavimi

Šalie gimta, šalie brangi

Garbingu liksiu tavo sūnumi

Nors daug sūnų kapuos didvyriais atgulė - jiems liko tik naktis

Bet tu kaip motina šiltai priglaudusi juos prie širdies nešioji

C G C G7 C E Am E Am E Am G

Mes praradome viltį sugrįžt

Mes praradome grįžulo ratus

Amžinybės laivą

Mes praradome laiką

Broli mano, kas tėvynę praras

Kitos nežinos, kitos nebeišmels ilgai gailėjęs

Amžių klaidos, kaip liūdnas šiaurės vėjas

Bėga kelias...

...dienos

Mes šampinjonai

pagal Queen - We Are The Champions

Mes iš lietaus, **Am (↑3) Em**
Iš pievų nakties **Am Em**
Išbridom ant kelio dulkėto **Am**
Su plieno dalgiu ant peties. **G Am G**
Ką pjausim dabar, **C F**
Tą sėsime rytoj. **C F**
Kaip gera iš anksto žinoti, **C G**
Kad mus vis daugiau Lietuvoj! **Am D G**

Mes ne kokie nors **F Gm G A**
Grybai, grybai, grybai, o **D F#m Hm G A**
Mes šampinjonai, drauguži, **D F#m G A G F#**
Išaugom kovot ir nugalėt. **Em A Gm A C#m**
Mes šampinjonai, mes šampinjonai, **D Dm**
Traukis iš kelio, **F G7 Am Dm Em Dm Em**
Nes mes šampinjonai Lietuvos!

Tu paklausyk kaip šlama beržai,
Kaip moterys tyli ir verkia
Šungrybiais ir bobausiais apaugę kapai
Tad skamba varpai, šalin grandines
Naujas rytas ateina ir mosuodami dalgiais
Ateinam, ateiname mes!

VYTAUTAS KERNAGIS

Žiemą vasarą

G Ryto rasą nuo žiedų nubrauksiu **E7**
Am D7 C D7
Ir rasotu delnu pasigausiu vėją...
Pasigavęs vėją, pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę, pas tave išplauksiu!

Em A7
Ryta vakarą, žiemą vasarą,
C D G H7
Saulėi šviečiant, lietums lyjant,
Sningant sodams, riešutams byrant,
Lauk manęs...

Vakarais po pievas rūkas vaikštinėja.
Aš tą visą rūką klonin susikviesiu.
Susikvietęs rūką, pasidirbsiu laivę,
Pasidirbęs laivę, pas tave išplauksiu!

Vasarą atplauksiu laukų vėjo laive,
Rudenį atplauksiu pievų rūko laive,
Žiemą nukrisiu sniegu tau ant delno,
Pavasari išaugsiu pirmąja žole. . .

Laumės vaikas

ž. Onės Baliukonytės

Am G
Čiučia liūlia laumės vaiką,
F E
Kreivą šleivą ir kuprotą.
Skamba seno vario žiedas,
Laumės vaikui dovanotas.

Am H7
Vėjy grūdintas ir kaltas,
C E
Laumės vaikas kaltas kaltas,
F G
Kad nešoka, nedainuoja,
F E Am
Kad nemiklios kreivos kojos.

Laumė močia tūžta, pyksta
Ir už stalo nesodina.
Viską žino, tik nežino,
Kad sparnai jos vaikui dygsta,

Kad išskirs jis vieną naktį,
Rudenį, per patį lietų.
Vidury didžiulės pelkės
Žmonės ras varinį žiedą.

Milžinai

ž. Dabios Saukaitytės

Em (†5) C Em C
Kur takelis, kaip išeiti - nežinai.
Em C Em
Pasiklydo pienių jūroj milžinai
G F# F Em
Ir, užmigę žaliuose žiogų namuos,
Saulės sapną milžinai sapnuos.

Aš ir tu - laimingi milžinai,
Pasiliksime pas žiogus amžinai.
Visą amžinybę lig rudens
Mūsų plaukus vasara kedens.

Tyliai šnabžda pienės - ir gerai,
Kad paklydo tie didžiuliai milžinai.
Susipynė rankos - ir gerai,
Kad takelio nebeieško milžinai.

Kelio daina

ž. Jono Strielkūno

D
Nei tu raudojai, nei tu bareisi.
Hm **A**
Nei mes sugrįšim, nei mes pareisim.
G **A**
Kol turim kelią, į priekį einam.
C **H7**
Kol turim klausą, girdime dainą.

Visi dainavom, kaip kas mokėjom.
Visi tylėjom, kaip kam reikėjo.
O kelias bėga, o kelias dulka.
Ką susitiksim – laimę ar kulką?
Tolimas kelias. Priešpriešis vėjas.
Einame žemę įsimylėję.
Nei tu raudoki, nei tu liūdėki –
Vietos užtenka galvai padėti.

Mūsų dienos kaip šventė

ž. Salomėjos Nėries ir Vytauto Kernagio

C **Dm**
Mano gimtinė esi, mėlynas Nemuno vingi
G **C**
Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį
O tarp žalių ežerų, stovi malūnas prie kelio

F **G** **C**
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios
A **Dm**
Tad skubėkim gyventi, nes prabėgs nebegriš
Tad skubėkime džiaugtis, lai prabėgs nebegriš jos
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios.

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą lėkimą,
Čia su visais dainavau - koks aš gražus ir laimingas
Skamba oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jeigu jums liūdna labai, jūs būtinai atvažiuokite čia - pas mus, nes

Kaip gražu miške

C **Dm**
Man vasara miške patinka
G7 **C**
Tiek daug visokių kirmėlių
C7 **F**
Ilgų gyvačių čia nestinga
G **G7** **C**
Anei gražuolių siurbėlių.
Štai šerno viduriai išvirtę
Ten raitosi riebus žaltys
Ir klaidžioja tarytum girtas
Medžioklio sužeistas lokys.

C
Kaip gražu miške, ho-ho
Vasaros laike, ho-ho
G **C**
Paslaptinga ilgu čia
Jei jam pakliūsi drauge mielas
Tave jis dailiai sudraskys
Ir pagiedos už tavo siela
Lakštingala galvažudys

Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj

ž. Marcelijaus Martinaičio

Kai sirpsta ^{Am} vyšnios Suvalkioj,
Raudonos, kad pravirkt gali, -
^{G7} Rasa ten laša nuo lelijų -
^C Lyg dalgio ašmenys - gaili.
Ir pjauna ^A širdį tarsi dobilą
^{Dm} Lig gyvuonies, lig pašaknų,
^{H7} O vakarais kažko taip tolima,
^E Kažko nėra, kažko nėra - lyg artimų.

Tokia tyla gyvybėn smelkias
Kasdienio židinio ugnim!
Tokia daina, kad užsimerkia
Dainuodami - lyg mirdami!
Lig pašaknų ten pjauna širdį,
Ten teka vandenys liūdnei,
Ir dulkės vieškelių dar šiltos -
Tarsi sodybų pelenai.
Tarataram...
Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj...
Kai sirpsta vyšnios Suvalkioj

Tobulas eilėraštis

ž. Vlodo Šimkaus

^{Em} Vosilką rankoje laikai
Visai kitaip negu po karo. ^{Am}
^D Atėjo nuostabūs laikai.
^{Em} Miške ramos žemčiūgai karo.
^E Iš laimės, ne nuo pagirių
^{Am7} Parkristum į gėlėtą veją!..
^F O virš gimtųjų pagirių
^H Vėjelis debesėlių veja.

Kasdien ką nors vis pamatai,
Į sielą krinta gėrio grūdas,
Čia naujo namo pamatai,
Ten į teatrą žmonės grūdas.
Ir plaukia į marias galias
Šventosios upė kaip ir plaukus,
Ne bombos byra, o giles
Tau barsto ažuolas į plaukus.
Tarataryram tararam...
Pasiklausai dainos, kuri
Galulaukėj pabaido kiškį,
Ir tobulas eiles kuri, ^{Em} ir tobulas eiles kuri, ^{H7}
^{Em} Kurias kur nori, ten ir kiški.

Purpurinis vakaras

ž. D. Saukaitytės

Purpurinis vakaras varva
Lyg aplietas aviečių sultimis.
Ant akmens šiandakt dėšime galvas,
Po žvaigždėm šiandakt gulsimės.

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušys žalios
Ir šalna dar žolės nepalietė.

O paskui bus kaip būti privalo:
Kažkam – žirgas, kažkam kamanos.
Paskutinę taurę lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas.

Nenusigąšk, tai aš

ž. D. Saukaitytės

G (↑4)
Kai ryto paukščiai dangų palies,
F Palies medžius, rasotą žolę
Am
Ir jų giesmė tave apglėbs,
Am7 G
Nenusigąšk - tai aš.

Kai iš dangaus staiga nelauktas,
Nors visą dieną saulė švietė,
Pradės lietus tau veidą glostyt,
Nenusigąšk - tai aš.

Kai vakare už ievų girios
Išgirsi vaikstant paukštį mažą
Ir jo akis tu pamatysi,
Nenusigąšk - tai aš.

Santechnikas iš Ukmergės

ž. Juozo Erlicko

Am (↑2) Dm7
Aš negaliu sugrįžti i Jamaiką
G7 Cmaj7 C6
Nes niekuomet tenai ir nebuvo
Cmaj7 C6 Dm7
Ir niekuomet žavioji juodaplaukė
E7 Am
į lūpas nebučiuos manęs karštai

Ir niekuomet tikrai aš nenusukėsiu
Tų aksominių jos akių gelmėj
Dm7 G7 Dm7 G7
Kada saulėlydžiai raudoni gęsta
Dm7 G7 E E7 Am
Nuostabiame mieste Montego Bėj

Dm Am
Montego Bėj Montego Bėj
E E7 Am
Santechniku aš dirbu Ukmergėj
A Dm7 G7 Cmaj7 Fmaj7
Montego Bėj Montego Bėj
H7 E7 Am
Santechniku aš dirbu Ukmergėj

Kodėl aš niekuomet tenai nebūsiu
Neklauskit apie tai geriau neklauskit
Štai remontuoju kriaukles bei kranus aš
Ir kartais į žemėlapiį dairaus

Aš negaliu sugrįžt ir man nereikia
Širdis ko trokšta visko čia yra
Čia pat ir mano Zosė Gargasaitė
Ir Ukmergės žavi panorama

Žiūriu į grožį su ironija

G **Em** **G** **Em**
Žiūriu į grožį su ironija –
C D **G**
Graži gamta, graži šeima,
Neblogos kojos, gražios kojinės,
H7
Žavi Liuciferio žmona.
Em **C**
Gražiai mes kalbame,
D **G** **H7**
Gražiai paguodžiame,
Em **C** **D** **G** **G7**
Gražiai dainuojame gražias dainas,
C7
Gražiai išdžiaustome
E D C
Varžovų nuodėmes,
H7 **Em**
Gražiai uždangstome savas dėmes.

Graži mūs šiandiena, graži mūs rytdiena,
Graži saulėkaita, gražus dangus,
Gražiai mes kylame, gražiai mes ritamės;
Gražiai apstumdomė vieni kitus.

Gražiai mes juokiamės,
Gražiai mes verkiame,
Gražiai mus traiško garvežiai.
Ir kai gražiai akis užmerkiame,
Tai mus palaidoja labai gražiai.

Išeinu...

Am **D7** **G** **Am D7 G**
Išeinu, palieku tave, nepyk,
Išeinu, palieku tave, atleisk.

G7 **C** **D**
Nes nežinojau, kad tu
G **Em7**
Nežinai kas tai sniegas,
Am7 D7 **G**
Nežinai, kas tai lietus,
Ir nežinojau, kad tu
Nežinai, kas tai pievos,
Nežinai, kas tai bičių medus.

Norejau atnešti tau,
Iš pievų, iš pievų laukinių bičių medaus.

Bet nežinojau...

Gal kada nors suprasi tu,
Ka norejau tau pasakyt tada.
Gal kada nors suprasi tu,
Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrišiu aš,
Už lango vėl lis lietus,
Ir gal tada vėl bites neš
Medų mums.

Karalių pasaka

C (↑2)
O jeigu aš numirčiau,
Dm
Ar turėčiau sviedinuką?
G C
Batukus ar turėčiau?
O jeigu aš numirčiau,
Ar tu plaukus man šukuotum?
Ar plaukus šukuotum?
Ar plaukus šukuotum?

Am CEm Am
 Ir kartą gyveno karalius.
 Jis valdė žvaigždes ir vėjus
Dm F
 Ir leido įsakymus saulei tekėti,
G C Am
 Saulei tekėti ir leistis... (2×2)

Pried.

Ir kartą karalius ėjo keliu,
 Ir rado ėriuko pėdą,
 Norėjo ją ant delno pasiimt,
 Bet subiro pėda... (2×2)
 Ir senas sulinkęs karalius
 Verkia dabar prie ėriuko pėdos...

Pried.

O jeigu aš numirčiau,
 Ar mylėtum tu mane?
 Ar mylėtum mane? Ar mylėtum?

Beveik laimingas

Em (↑3) **H7**
 Beveik gyveno beveik laimingas beveik žmogelis beveik bute,
Em H7
 Turėjo jis žmoną beveik neblogą, vaikai jo lakstė beveik kieme.
Em C
 Ir viskas buvo sakytum linksma, tik nuobodoka, netgi draugai,
G H7
 Kol vieną kartą netikėtai susirgo vargšas beveik rimtai.

Ir ėmė šitas beveik laimingas žmogelis klausti: kodėl, už ką?
 O Dievas nieko jam neatsakė, tik ašarojo lietus stiklan.
 Tada žmogelis beveik suprato, kad jei numirtų, tai ne beveik,
 Jei prisikeltų, lietus vėl lytų... Nusišypsojo saulė lange.
 Nai nai na na nai ...

Gyveno kartą žmogus laimingas, vėl buvo sveikas nors tu jam ką.
 Kas dieną lankė linksmos mintys ir viskas vyko tarsi sapne.
 Jei jis galvojo: gyventi gera, – taip jam ir buvo, nors tu jam ką.
 Jis nebepyrko, savimi buvo, o visa kita juk nesvarbu.
 Nai nai na na nai ...

Tupi pievoje lėktuvas

A
Tupi pievoje lėktuvas,
E Sparnas, koja, atsuktuvas - **A**
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu

D Gražios pievos, kvepia ievos, **A**
Pasipuošęs eina Dievas,
Gal į pirtį, gal į turgų -
E Kažkas rėkia „Gulkis, gulkis“ **A**

Dievas guli, šypsos, mato
Kyšo snapas automato
Išprotėjęs, išprotėjęs
Laukia Dievo fariziejus

Guli Dievas su ramus
Stribas auna jam batus
Dievo siela danguje,
O manoji - vis dar ne

Angelėliams filmą rodo -
Vabalai suvalgo žmogų
Dievas šypsosi į ūsą
Dievui gaia stribo blusų

Tupi pievoje lėktuvas,
Sparnas, koja, atsuktuvas -
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu

Vienatvė

Am (↑3) **G** **Am**
Sėdėjau prie lango, žiūrėjau į jūrą,
Kalbėjau sau vienas ir ašaros sruvo.
G Aš noriu išmokti be skausmo nugriūti, **Am**
Neteisti, negeisti, savim tiktai būti.

Su jūra mylėtis, išlįsti pro grotas,
Užmigus ant smėlio išeiti iš proto.
Gulėjau. Vėjelis, praskrido plaštakė,
Kuri lyg tarp kitko man tyliai pasakė:

C **G** **Am**
Esu tavo siela, o gal angelėlis,
Man skrenda iš paskos mirusių vėlės.
Pravirksta vaikelis ir plaukia laivelis
Toli iš anapus, iš Dievo šalelės.

Jau gimė karalius, jis plaukia ir žiūri,
Jis viską supranta, jo vardas mėnulis,
O kartais ir saulė, ir medis, ir tu.
Mes einam krantu, tu sakai man: pabusk.

Augo girioj tarakonas

muz. lietuvių liaudies

D
Augo girioj tarakonas, (×3)
D O virtuvėj makaronas. **A**
D O virtuvėj makaronas.

Rūpinosi tarakonas (×3)
Kur jam rasti makaroną. (×2)

Vieną dieną tarakonas
Susitiko makaroną
Verkė storas makaronas
Kad jį valgys tarakonas (×2)

Cit neverki makarone (×2)
Aš juk geras tarakonas,
Aš nesu koks nevidonas (×2)

Man patinka šampinjonai,
Šambalbonai ir batonai
Bet labiausiai man patinka
Man patinka makaronai
Bet labiausiai makaronai.

Aš visai nežinau kodėl

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet visai nereik kad mylėtų,
Kad tik grįžus kas nors išstartų:
- O buvo sunkiau be tavęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet tos pilys iš byrančio smėlio,
O šalia begalinis dangus
Ir bangos griauinančios sienas.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet nuolat užtenka vietos
Ir norintiems būt laimingiems,
Ir norintiems būt suprastiems.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet mano žodžiai ant pajūrio smėlio
Bus visai nežinomi tiems,
Kurie juos kalbės po manęs.

Aš visai nežinau, kodėl,
Bet pasakau ledų pardavėjai:
- Ak, brangioji, viskas praeis,
Viskas bus gerai.

Žvaigždė puodynėj

O žvaigždė puodynėj, kai vaikai prie stalo, kai rasa ant žolės,
O žvaigždė rugiuose, kai kaimiečiai pavėsy, kai dangus akyse,
O žvaigždė už lango, kai praeivis pavargo, kai virš kelio naktis,
O žvaigždė virš draugo, mano draugas už lauko, mano draugas toli,
O žvaigždė ant sniego, kai nieko nelieka, vien tik žodis „atleisk“,
Vien žvaigždė puodynėj, vien vaikai prie stalo, o sode obuoliai.

**Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai,
Obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai, obuoliai.**

Nieko karalius

Kai nieko neturi, turi dangų, žvaigždes ir vėją turi.
Kai nieko neturi, turi paukščius, žuvis ir save tu turi.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes tavo jėga, turtai, valdžia – turėjimas nieko, nieko neturėjimas, turėjimas nieko.
Ir tada tu esi, tada tu esi karalius iš nieko, nieko karalius.
Nes nieko karalius, nieko karalius nieko neturi.

Prie rytinio ekspreso

C (↑2)
Prie rytinio ekspreso į Palangą
G **C**
Kelionmaišy karvę kažkas atsitėpė.
Konduktorius baisiai išbalo
Ir veikia be sąmonės vargšas išsitiesė.
Vairuotojas klausia: - Kiek valandų?
Sako: - Man grafikas... ir laikas išvykti!

**Sako: - Vyr'ai, baikit nesąmones,
Nes prie jūros - mano tėvynė.**

Susimetėm karvei bilietui,
Konduktorių į vidų įsitėpėm,
O prie Kryžkalnio jis atsigavo -
Ir puolė patrakėlis šaukti...
Sako: - Kurgi šitai matyta,
Su ragais ir į Ikarusą!

Už kryžkalnio nuleido padangą:
Vyr'ai į kairę, damos į dešinę...
O karvę lyg tarp kitko išsivedė -
Liepė jai čia pasilikti,
O karvė sako: - Kurgi matyta,
Su karvėm šitai patraukė elgtis...

Imk mano ranką, bro lau

G (↑3) **C** **G**
Imk mano ranką, bro lau
C **G**
Ir niekad daugiau nebijok.
C **G**
Ir nėra juk nieko baisaus,
D **G**
Na tik tiek iš tavęs pasijuoks.

Imk mano širdį, bro lau
Ir nieko daugiau neužgauk.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tike tiek, kad tave nušaus.

Imk mano draugą, bro lau,
Save visą kitiems atiduok,
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tik tiek, kad tave parduos.

Imk mano žvaigždę, bro lau,
Mano žvaigždę priglausk prie širdies.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tik tiek, kad jinai nebešvies.

Na, o kartą ateis tiesa
Ir lyg vaiką už rankos pasiims.
Nebijok – tai nieko baisaus,
Na tik tiek, kad tave parašys.

Tu vaikus pasiimki, bro lau,
Tu niekad daugiau nebijok,
Ir nėra juk nieko baisaus,
Na tik tai prie tavęs prisiglaus.

Svajoklis

C
Sėdėjo svajoklis tuopos viršūnėj,
Am
Pamatė svajoklis žibantį daiktą,
Dm
Tai mano žvaigždė, svajoklis nusprendė,
G
Ir nusišypsojo jai!

O, svajokli, mano mielas, svajokli!
Tai ne tavo, tai ne tavo,
Tai ne tavo žvaigždė,
Tai tik skubanti skriejanti toli,
Tai tik skraidanti lėkštė!

Supylė svajoklis aukšta kalną
Ir visą visą gėlėm apsodino,
Bus gražiau, bus gražiau mano žvaigždei
Į žemę iš viršaus žiūrėt!

O iš ryto dangus ir vėl buvo tuščias,
Iš liūdnumo svajoklis gailiai pravirko,
O apačioj nustebę žmonės šaukė:
– Lyja žvaigždėmis!

Tupi pievoje lėktuvas

A
Tupi pievoje lėktuvas,
E
Sparnas, koja, atsuktuvus -
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu
D **A**
Gražios pievos, kvėpia ievos,
Pasipuošęs eina Dievas,
Gal į pirtį, gal į turgų -
E **A**
Kažkas rėkia „Gulkis, gulkis“
Dievas guli, šypsos, mato
Kyšo snapas automato
Išprotėjęs, išprotėjęs
Laukia Dievo fariziejus

Guli Dievas su ramus
Stribas auna jam batus
Dievo siela danguje,
O manoji - vis dar ne

Angelėliams filmą rodo -
Vabalai suvalgo žmogų
Dievas šypsosi į ūsą
Dievui gaia stribo blusų

Tupi pievoje lėktuvas,
Sparnas, koja, atsuktuvus -
Pilnos balos geležų -
Dieve dieve, kaip gražu

Dievdirbiai

Rimvydas Stankevičius

Amžių tėkmėje,
 Girių ūksmėje
 Prie bevardžio milžinkapio seno
 Su rugiais laukuos,
 Su žvaigždėm plaukuos
 Dievą dirbantys žmonės gyvena.

Ne iš ažuolo tauraus liemens,
 Ne iš aukuro akmens –
 Iš kasdieniškos maldos skiemens:
 „Lai gyvens“ –
 Jie liepsnot ir šviesti pašaukti –
 Kai sudegs – liepsnos kiti,
 Kad pasaulis šviestų dyvinai –
 Amžinai.

Papročiai keisti
 Dievdirbių genty –
 Virš pasaulio jie rymo palinkę,
 O nuo jų sapnų,
 Nuo dainų liūdnu
 Byra Dievas ir dygsta aplinkui.

Nebijok ir tu
 Apsupty naktų
 Virst ugnim, kad nušviestumei kelią.
 Jei skaudės šiek tiek –
 Pakentėk – tikėk –
 Iš tavęs Dievo želmenys kalas.

Devynios baltos upės

Rokas Radzevičius

Kur Dievužis rasą gėrė
 Šaltinėlis atsivėrė
 Tam šaltiny nusiprausę
 Mes motulės Saulės klausėm

Kaip pasiekti kitą krantą
 Nepamiršus savo vardo
 Kaip mums girioj nepaklysti
 Ir namolio vėl sugrįžti

Kur devynios baltos upės
 Kur devynios laivės supas
 Kur devyni broliai plaukia
 Devyniais vardais Dievą šaukia

Kur devynios žvaigždės krinta
 Kur devynios aušros švinta
 Kur devynios sesės kelias
 Devynioms kartoms laimė lemia

Kur Dievužis medų laižė
 Nusiskynėme po žvaigždę
 Ir ant avilių sugulę
 Klausinėjome Mėnulio

Išmintį ar auksą semti
 Protu ar širdim gyventi
 Kaip per gaisrą mums ant rankų
 Savo žemę nešt ir dangų

Jej tu būtum žemē

„Skylē“

Jej tu būtum žemē, aš būčiau žolē
Jej tu būtum žolē, aš būčiau lietus
Jej tu būtum saulē, aš būčiau žvaigždē
Jej tu būtum žvaigždē, aš būčiau dangus
Aaaa...

Jej tu būtum kalnas, aš būčiau pilis
Jej tu būtum pilis, aš būčiau vējas
Jej tu būtum auksas, aš būčiau vagis
Jej tu būtum vagis, aš būčiau teisējas

Tavo svajonė

G **D** **Em C**
Tie, kurie skrenda per mėlyną dangų
Ir tie, kur išdrįsta nuvyt abejonę
Visi jie liepsnodami kyla ir krenta
Tik tam, kad gražintų tau tavo svajonę

G D
Ji skrenda kaip vėjas
Em C
Malūnai ir fėjos
Raganų burtai
Alchemikų turtai
Jūrų platybės
Dangaus begalybės
Vaivorykščių vartai
Ir visi pirmi kartai

Tie, kurie plaukia per vandenyną
Net ir tie, kur nuskęs tik pradėję kelionę
Visi jie su saule leidžias ir kyla
Tik tam, kad primintų tau tavo svajonę

Tie, kurių pėdos išpaustos mėnuly
Ir tie, kurie sniego viršūnėm klajoja
Visi, kurie pelno troškimo neturi
Tik jie ir suteikia tau tavo svajonę

Tiktai tavyje

G D (↑3) Em
Jeigu tu nori garbint ką nors,
C G D
Garbink saulę iš giedro dangaus.
Ji neklausia kas tu esi,
Ji tik šviečia – jai lygūs visi.

C G D
Tiktai tavyje
Pasaulį gydanti šviesa,
Em C D
O visi dievai netikri,
Pasiklydusių žmonių sukurti.

Jeigu tau būtina garbint kažką,
Garbink vandenį – jis tavyje.
Tu sutvertas vien iš lietaus,
Tavo kūnas – vanduo iš dangaus.

G D(C) Em(G)
Tu įkvėpi tai, ką iškvėpia medžiai -
C
Įkvėpia tai, ką iškvėpi... (x4)

Parama

G(↑**3**) **C** **G** **C** **Em** **D** **G** **D**
 Ar tikrai tai tiesa - tavo širdis pykčio pilna?
 Argi gali taip būt - tu vėl verki vienuroje?
 Neapykanta vėl surišo rankas, aptemdė akis.
 Ar galėtų kas nors priešui atleist, viską pamiršt?

**Ooo, būkim draugai, likim kartu,
 Ooo, ranką ištiest dar nevėlu.**

Tame lauko gale vakar ryte gimė žmogus,
 Dar jo akyse pykčio nėra, gal ir nebus.
 Mes buvom tokie, mes vis dar tokie - prisipažink.

Mes niekada negyvensim tam, kad kariautume,
 Nestatysim to, ką po to reikėtų griauti.
 Jeigu nori būti ten, kur daug tokių pačių kaip tu,
 Atėik arčiau, mes pabandydysime dainuoti kartu.

Šiandien džiaugsmo diena, dar niekada nebuvo šviesiau,
 Šiandien paukščių pulkai sugrižo namo, nes čia jiems geriau.
 Ir nesvarbu, kas tu toks ar kas tu tokia, svarbu, kad esi, čia,
 Šiandien visko pradžia - tavo ranka mano delne.

Saulės miestas

Cadd9 **G**
 Jei dar nesibaigė lietus
 Ir jei dar oras ne toks gražus,
 Brolau, laikykis, nenusimink,
 Tu nosies dar nenukabink.

Tu nematei linksmyų veidų,
 Tau nesinori niekur eit iš namų.
 Gal tavo nuotaika bloga,
 Tik negalvok, kad taip bus visada.

Em **D**
Nes jeigu tu perplaukti jūrą
D
Dėl savo svajonės gali,
Tai žibantis saulės miestas
Tau švies visąnakt iš toli.
Ir jeigu tu skrisi į dangų
Ištiesęs rankas lyg sparnus,
Pasieksi planetą Soliarį

Jei tavo ašaros dar čia
 Ir tavo liūdnos mintys šalia,
 Numok ranka į jas ir sustok,
 Blogiems dalykams nepasiduok.

D
Ir rasi ten savo draugus, draugus.

Ufonautai

F Mano draugas vieną dieną ėjo Vasaros gatve,
C Kai kažkur prie penkto namo pasigirdo galvoje
G Keistas balsas lygtai būtų kas kalbėjęs iš tiesų,
C Ir tas balsas jam pasakė: nuo likimo nėr vaistų.

Ajajai... Ojojajoi... Hei hei hei... Na na nai nai...

Ji atėjo pas burėją - sako, kortas man išmesk,
Pasakyk man mano fėja, ką mylėt ir ko nekest.
Ta išbūrė jai ant pirštų - sako, popieriai prasti,
Bet jei tu save pamirštum, išsigelbėti gali.

**Ajajai, kaip tik taip ir yra,
Ojojajoi, įsitikinsi rytoj,
Hei hei hei, kaip žiūri taip ir matai,
Na na nai nai, o aš dainuoju paprastai.**

Ufonautai nusileido mano kiemo pakrašty -
Jie visi tokie be veido ir be nuotaikos visi,
Bet jų tarpe buvo vienas toks intelektualus
Ir tas vienas man pasakė, ko bijosi tas ir bus.

Mersedesai trys sustojo, net gražu į juos žiūrėt,
Ei, mergaitė, kur tranzuoji, gal galėčiau pavežėt..
Viename tylus maniakas, kitame kalbus kvailys,
Trečias siūlo pasirinkti, ar anie du, ar mirtis.

Juk visad **G** pasirinkt **C** gali...

Aš žinau, kad internete būna puslapiai slapti,
tie kur leidžia pažiūrėti, ką sapnuojame visi.
Šis gyvenimas nevertas, kad pamirštum kur dangus.
Jei gu buvo pirmas kartas, paskutinis irgi bus.

AKTORIŲ TRIO

Motinos veidas

G **D** **C D** **G**
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,
Em **Am** **D** **G**
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.
Žodžiai kaip karšto vaško lašeliai rieda ir rieda,
Stingdo ir tirpdo meilės ugnele, garbę ir gėdą.

Em **Am** **D** **G**
Motinos veidas liūdintis jauną, mintį išblaško,
Žvakė labai neskubėdama krauna pumpurą vaško.
Žvakės liepsnelė regis patamsėj, dūmai kaip gėlės,
Taip ir gyvensim, taip ir gyvensim metais apėję...

Amžių tylybėj spragteli naktį, lašui nukritus,
Ak jau ir kerpa tamsą kaip dagtį auštantis rytas.
Sėdim jauni, dar nepasenę, šitiek patyrę,
Motinos veidas tyliai plevena, ašaros byra.

Paukščiai

ž. P. Ž. Beranže, muz. O. Ditkovskio

Am (↑2) **F** **G** **E7**
Baltas pūkeliais krinta snaigės iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai lig dausų. Tylu, jų meilės giesmės baigės.
Dm **G** **C** **Am**
Lai krykštauja toli nuo mūs užmiršę darganas ir lietų.
Dm **E** **Am** **A7(E)** (**Am**)
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Kokia niūri rimtis aplinkui, kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų sparnuotų mūsų giesmininkų.
Drauguži mielas, būk ramus. Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

O mes, besparniai žemės paukščiai, juos pasitinkam akimis
Ir vėtrą vėl nujausdami grėsmingon šiaurėn žiūrime baukščiai.
Likimas piktas ir nuožmus dažnai lyg žaislą žmogų mėtė.
Pavydžiu paukščiams – į namus jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių, jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis ant seno ažuolo galiūno.
Ir džiugins jaunus ir senus giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus sugriš pavasarį saulėtą.

Riešutų žydėjimas

ž. S. Gedos, muz. O. Ditkovskio

D
Su mažu vaikeliu kartą vaikštinėjau,
Em **G** **A** **D**
Riešutus pražydusius prie Neries regėjau, a – a – a, regėjau.
Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis, a – a – a, spurgelis.

D7 **Em**
Šitokio rausvumo niekur nemačiau!
A7 **D**
Lazdyn, lazdynėli, tu žydėk greičiau.
D7 **Em**
Pažiūrėk, vaikelį, kas jo per mažumas,
G **D** **G** **D** **A**
Kas jo per gražumas, kas jo per lėtumas, a – a – a.

Žydi žydi žydi, sukraus riešutėlį,
Rudas riešutėlis, baltas branduolėlis, a – a – a, branduolėlis.
Riešute, riešute, tu žydėk lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, a – a – a, nemačiau.

Svirplys

Saulius Bareikis

C **Am** **Dm** **G**
Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,
Norėjo susirasti tokią kaip ir jis,
Am **G**
Kad tarp žiedų susėdę vakare
Ilgai ilgai dainuotų dainą šią:

- Tu man graži, kaip ta gėlė, pilna medaus.
- Tu man gražus, kaip beržas, beržas po lietaus.
- Prašyk, ko nori. – Būki geras, padainuok daugiau!
- Aš tau atnešiu saulę, saulę nuo dangaus!

Ir išskleidė sparnus vienišas svirplys,
Ir susirado tokią, tokią kaip ir jis,
Ir ant žiedų susėdę vakare
Ilgai ilgai dainavo dainą šią:

Už tūkstančio durų

Andrius Vaicenavičius

Cmaj7 C (↑4) F
 Kažkur, aplink mane skrajoja,
 Pirmas oro gurgšnis vaiko, kuris dabar dainuoja.
 Toly, dar skrenda mano žodžiai, kai tariu: „myliu tave mieloji“.

F C
 Kartais, regis, tiesa už tūkstančio durų,
F G C
 Ir rakto nei vieno surasti nemoku.
Am C
 Bet žinau mieloji, tikrai nepaklysiu.
Am F C
 Širdžiai, ne protui, ateitį savo paliksiu.

O ką dabar svajoja?
 Miela, kur mylėsiu, viską atiduosiu.
 Metas artėja, pakilti ir eiti.
 Palikti, ko nebūčiau atidavęs už nieką.

Aukštai nuo tų kalnų

D A D A G
 Vakaraš stogai dangaus mum neužstoja
 Ir nebaisu, kai audros mums riaumoja
 Šiandien čia gyvenam ir svajojam
D A D A
 Ir kur toliau už mus nuspręs rytojus

Hm G D
 Nors norėtus amžiams čia pasilikti
 Bet eikim pirmyn, keliaukim kartu
 Daugiau nebesugrįžkim šituo keliu
G A D
 Dar pamatysim mes šią vietą aukštai nuo tų kalnų

Ei brolau, skriaudas visas atleiskim
 Ir tik pirmyn, atgal daugiau nežvelkim
 Šiandien čia gyvenam ir svajojam
 Ir kur toliau už mus nuspręs rytojus

D
 Pasėmę po draugą rankon ir keliaujam, keliaujam,
A D
 Juk visko mum užtenka, juk visko mum užtenka.

Kontrolierė

^D Važiavau su autobusu, kur nereik sulenkti kojų.
^A Pamačiau pro langą gerą tetą, bet nesavą.
Ji stovėjo ir šypsojos, bet atrodė, kad nenoriai.
Ji įlipo į saloną, tokį šiltą bei malonų.
Ji pakėlė vieną koją ir nei kiek ji nesvyruoja.
Ir prailpo pro duris, nors susimušė čiut šoną.

^G Ji neprašė bilietėlio, ^D ji tik ištiesė man ranką.

^A Kontrolierė, kontrolierė.

Bet turėjo ji kolegą, kuri liko nestebėta,
Nes įlipo ji pro priekį, ne pro galą, oi nereikia.
Bet turėjo ir ji kolegą, kuri tikrina, kaip reikia.
Ji tik ištiesia tau ranką ir nei „Labas“, nei „Kaip sekas“

Rytoj skrisim

D (↑2)
Paragaukim žalio vyno,
A Kol rasa nesugadino. **Em**
Gera, gera, gera, gera bus!
Šiandien saulę išlydėkim
Ir visai nebeskubėkim į namus.
Gera, gera, gera, gera bus!

G **D** **A** **Hm**
Rytoj skrisim, šiandien būnam,
Būnam Čia ir Dabar. (2x2)

Naktį mes žvaigždes skaičiuosim,
Ten, kur norim, ten roposim po laukus.
Gera, gera, gera, gera bus!
Ir jei rytoj nesusitiksim,
Dainą vabalų paliksim už visus.
Gera, gera, gera, gera bus!

Taip jau pasaulis mūsų sutvertas:
Šviesos, šilumos ir vabalui reikia kartais.
Ir jei atsitiks, kad liksim vienužiai,
Dainuosime stiprūs ir nepalūže!

Šimtakojis

C **F** **G**
Ak pūkuotas, švelnus šimtakoji,
Kur per vasarą sveikas bėgioji?
C **Am** **F** **G**
Kiek tu batų porų, kiek tu batų porų, sunėšioji,
Šimtakoji vikrus, šimtakoji vikrus, greitakoji?

Kiek tau batų kas rytą valyti!
Jie sušlampa, jei pradeda lyti,
Kaip sunku batus tau, kaip sunku batus tau nusiauti!
Kaip keblu prie durų, kaip keblu prie durų juos sukrauti!

Aš norėjau dar daug ko paklausti,
Aš norėjau tau ranką paspausti,
Bet bijojau, nes jau, bet bijojau, nes jau nežinojau
Ką paduosi man, ką paduosi man, ranką ar koją.

Naktelės žiedai

ž. *Sigito Gedos*

D (↑2) **F#m**
Gyvenime būna labai šviesios naktys:
A **G**
Lig ryto siūbuoja naktelės žiedai
D **F#m**
Naktelės žiedai dangaus pakrašciais,
A **G** **A**
Skautečių baltų pilna siūbavimo.

G **A**
Kada gi paliausi, širdelė manoji,
F#m **Hm**
Siūbuot siūbuoti naktelės žiedais,
G A **Hm**
Siūbuoti naktelės žiedais,
G A D
Naktelės žiedais?

Pjaučiau pripjaučiau žiedų baltųjų,
Kuomet pasiilgstu skaistaus šviesumo.
Šviesiu šviesuosiu savo širdelė
Naktiniu žiedu palei tavo kojas.

Baltoji varnelė

ž. *Sigito Gedos*

C **Am**
Koks vakaras ilgas, kaip širdį man gelia.
C **Am**
Nuskink man jazminą, baltoji varnele.
G **Em** **Am**
Nuskink man jazminą balčiausių žiedų.
G **Em** **Am**
Sakyk man, kad žemėj tavęs nerandu.

Koks vakaras ilgas - tokio nemačiau.
Nuskink man, varnele, jazminą greičiau.
Nuskink man žiedelį iš pat pažemės.
Nuskink, savo lūpom lapus pažymėk.
Koks vakaras ilgas, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą ne baltą, tai žalią.
Nuskink man jazminą, neskinki, nereik.
Baltoji varnele, atskrisk ar ateik.

Pieno fabrikėlis

D6 **Gm9** **D6**
Ten kur žalias ežerėlis tarp žolės ir vyturių

Gm9 **A7** **Bdim** **Hm7**
Stovi pieno fabrikėlis ant kojelių keturių

E9
Kaminėliai du mažyčiai tik nerūksta dūmai

Hm7 **E6** **A7**
O aplinkui pienės žydi ak koksai gražumas

Dmaj7 **Gmaj7** **A7** **Dmaj7**
Prisigersiu pieno šilto kiek tik panorėjęs

Hm7 **Em9** **Gmaj7** **Dmaj7**
Juk mamytė, mano mamytė, šito fabriko vedėja

Daina, raginanti tautą

ž. liaudies, muz. „Liūdni slibinai“

Cm (12)

Atsikėlo da ne diena,
Išgynio karvytis vienas

Ralio karvytis,
Ralio ralio ralio

C

Atsikėlo da ne diena,

F
Išgynio karvytis vienas

G
Ralio karvytis,

F **C**
Ralio ralio ralio

Aš karvytem žalią šieną –
Man karvytes baltą pieną, ralio...

Ašei ganau po kelmynį
Man karvytes penelią po podynį, ralio...

Ašei ganau ant kalnelių
Man karvytes penelią po viedrel, ralio...

Oj tūta tūta, nuraškyta rūta
Sudijo sudijo, sudijula tatato

Ramtadrylia oj lylia
Čiūta čiūta pūka pūka

Sudijo sudijo
Ramtadrylia leliumoj

Ralio ralio mana karvūtis
Ralio ralio žalamargūtis
Sėdžiu unt kalniūka juodamargūtis
Ralio ralio karvūtis mana
Vaiksciot pasipyli po laukelį
Ralio ralio

Pried.

Stigo karvytes stigo
Stigo žaliūkes stigo
Žaliūkes karvytes
Margiūkes karvytes
Stigo stigo stigo

Pried.

Ramtadrylia dzūki dzūki

Cm

Dar rasela nenudžiūva,
Mano karvytės jau gulia
Ralio karvytis,
Ralio ralio ralio

Aktorius

F
Juk aktorius jis o jam juk
Am
Tai kas? tai kas? tai kas? tai kas?
F
Pažiūri į savo, vadinkim, sparnus,
G **Am**
Bet mato tenai tik rankas.

F **Am**
Įsmeik jam į širdį betono šakas
G **C**
Ir jos sužydės, ar atrodys gražiai.
F **Am**
Juk aktorius jis, o jam juk tai kas...
G **E**
Sakais ar krauju tu jį nudažai.

Sidabro neduokit, skaičiuot jis nemoka,
Tik dvylika kartų sudaužkit delnais.
Tada nusilenks prieš gyvenimo broką
Ir eis nusilakt kartu su velniais...

Gipsas

A A D D[#] E C H
GIPSAS!!!

Per gyvenimą keliaut slidu, kai nuolat atgal atsigręžioju.
Mano batai buvo du – vieno nenešioju.
Perbėgo juoda katė per kelią ir užkliudė mane silpną. Jau!
Nuo to laiko kuriam laikui praradau kojelę,
Nuo to laiko jau su dviem nepaėjau.

**Jau nuo pat vaikystės mama nuolat vis kartoja
Vieną po kitos dėk koją.
Bet gal man pasakysit, kas ta koją įtakoja,
Kai gyvenimas man šitaip padėkoja. GIPSAS!**

Taigi, aš parklupau, o kas toliau? KAS TOLIAU!
Atsikelti negaliu, guliu, pakirto koją.
PAGALBOS! Pakelkit nuo gatvės.
Kokie žmonės neteisingi, ką jie galvoja?
Nepadėjo nei lietuvis, nei latvis.

Nuropojau į stotelę autobusų,
Žmonės stumdos, lipa, šauuuukia.
Per mano veidą perbėgo šuo pilniausias blusų,
Ir pirštais užbadė vaikai susiraukę.

Švilpia koja, akutė moja.
Ką ji čia loja kaip pasiutusi katė?
Mano širdis į dvi dalis išsišakoja,
Ir dvasiškai mane žaloja.

Pried.

Gyvenimas gali palikti žmogui daug randų,
Gali baigtis negražiuoju,
Štai, mano batai buvo – du.
Vieno tiesiog nebenešioju. GIPSAS!!!

Netvarka

C (↑3) **D**
Gyveno kartą trejetas ponų,
G **D7**
Mylėti gamtą jiems buvo malonu
Vieno iš jų buvo vardas Kiekvienas,
Kaimynystėj gyveno Kažkas ir Niekas
Kažkas kažkodėl metė šiukšlę į šalį,
Niekas nesuskubo įdėti jos į maišelį
Kiekvienas matė šiukšlę, bet irgi nepakėlė,
Kaimynams bus graži mažytė dovanėlė

F **G** **Am**
(lyg viskas būtų tvarkoj, bet sutikit - netvarka)

C **Am** **F** **G7**
Netvarka, netvarka mūsų kieme netvarka

C **Am** **F** **G**
Netvarka, o netvarka, mieli ponai, apsileidote ar ką?

Kiekvienas nesitvarkysiu tarė,
Niekas irgi nieko nebedarė
Kažkam pasirodė, kad šitaip lemta,
Nors visi žadėjo mylėti gamtą
Kiekvienas kiemo dulkes uosto,
Niekas dėl šiukšlių nebesudeda bluosto
Kažkas dar bandė pykt ant kaimynų,
Bet po truputį jų kiemas pavirto sąvartynu

Pried.

Am7
Kaimynai visi labai išsigando,
Kai vieną dieną kiemas šiukšlėse paskendo

F
Netvarka, netvarka, mūsų kieme netvarka,
Mieli ponai, susitvarkome ar ką?

Dm7
Kiekvienas suvokė, kad tai labai rimta,
Kažkas susigraudino ir baisiai susikrimto,

F
Niekas naujai tvarkai neprieštaravo

G
Ir visi trys kaimynai sušuko: „Bravo!“

Bus tvarka, bus tvarka, mūsų kieme bus tvarka

Bus tvarka, tuoj bus tvarka mieli ponai susitvarkome ar ką?

Bus tvarka, bus tvarka, mūsų kieme bus tvarka

Bus tvarka, tuoj bus tvarka mieli ponai susitvarkome ar ką?

jei neteršime gamtos, ji mums smarkiai padėkos!

Romantikų daina

Mes jūras perplauksim po tris kartus,
Mes miegam miegmaišiuos tiktai po du.
Visur keliaujame, visur drauge,
Uodų sukandžiota linksma gauja.

D7 Gm
Ir po velnių visi tegul eina,
Dm
Kurie dainas į miegą išmaino,
A7
Kurie nemėgsta košės su dūmais
Dm A7 Dm
Ir su uodais lai eina po velniais.

Nemėgstam rūkstančių mes kaminų,
Dulkėtų gatvių, miestų purvinų.
Yra gamta - mūs namas, o jame -
Keliauja mūs išalkusi gauja.

Mums nesvarbu, ar sniegas, ar lietus,
Ar šaltas vanduo siekia net kelius.
Ir jei kontrolė traukiny yra – ura ura,
Mes ją sutinkam su linksma daina.

Pried.

...kurie kontrolę į bilietą išmaino...

Visi šaunuoliai šiam linksmam būry,
Prie laužo šoksime, veršimės pirmyn,
Su musėm kausimės ir su uodais,
Mums žygio šito niekas nepakeis.

Mes keliauninkai esam neblogi,
Visad su šypsena, visad linksmi,
Na ir tai kas, kad mes nuogi, basi,
N-toji sesija mums nebaisi.

Buvo trys nuotaikingi žygeiviai

ž. Jogilės, Evaldo ir Luko, pagal A. Mamontovo „Jūreivio dainą“

E Am
Buvo trys nuotaikingi žygeiviai
Ir sutiko ketvirtą miške.
Jie nusprendė išeit pasivaikščiot –

Dm Am E Am
Taip atsirado VUŽK. (×2)

Jie sedėjo prie laužo sušalę,
O Kaukazas baltavo fone.
Kaip užlipti svajojo į viršų!

Kitą kartą laikydami irklus
Leidos jie sraunia Vilnele,
Nuo Belmonto krioklio nusoko –

Sapne Sapnas sapnavo kaip mynė,
Kaip vijurkas jis lėkė gatve.
Ir sutiko žygeivė kaimynė –

Po Naujų vieną kartą pasnigo,
Tepė slides žygeiviai drauge
Ir į trasą linksmi pasileido –

Kalnai, kalnai

Elena Kubilienė

Am
Seniai seniai
Dm
Mus sužavėjo kalnai.
E
Ir žiemą, vasarą
Am
Keliaujam mes tenai.

Dm
Kalnai, kalnai,
Am
Kas jūsų grožį apsaakyti gali,
E
Šaukia toliai mėlyni kalnų
Am
Palypėt virš debesų.

Greičiau, greičiau
Ateitų ta diena,
Kada kalnai
Atsiduria greta.
Seniai, seniai
Mintyse tie kalnai.
Taiga, meškų takai
Sapnuojasi dažnai.

Kaip yra toj kelionėj

ž. Daumilo Ardicko, muzika iš „Karibų piratų“

Am (†5) **F**
Mes keliaujam, stovyklaujam
Em **Am**
Ir dainuojam į taktą,
F **C**
Kuriam laužus, verdam košę,
G **Am**
Kartais žaidžiam kontaktą.
Am **Dm**
Nors mes nesame turtingi,
F **Am**
Bet mes turim daug draugų –
F **Am**
Susirandam dar daugiau,
E
Kai tranzuojam be pinigų...
Po miškus vaikštom ir kalnus,
Kopinėjame po uolas,
Čiuožinėjame ant ledo,
Šokinėjame per balas.
O jei kartais pasiklysti,
Pamatai tu dar daugiau...
– Bet sunki ta kuprinė,
E **Am** **C**
Ir skaudančios kojos nepaneša,
Am **F** **E**
Neisiu daugiau! – Einam toliau! – Pavargau...

Am **G** **Am**
– Nenusiminki, nedaug jau liko!
Kelią surasim, ir grįšim namo.
C **G**
Pailsėk ir užkąski,
Jėgas tu atgaul,
C **Em**
Su nauju smalsumu
Am
Vėl į kelią patrauk!
Am **G**
Nei lietus, nei pūga
C **F**
Jau tavęs nestabdys
Am **Dm**
Ir daugiau nebijosi
E **Am**
Tu vėl pasiklyst!
Am F C **G**
Gerai yra keliauti
Dm Am E **Am**
Kojų kai jau nejauti!
Am **F**
Apsidairyk, kaip čia gražu!
C **G**
Gamtoje vėl atbuski!
Dm Am E **Am**
Žygio dviasį pajuski.

Grižtantis

ž. Aido Marčėno

G Aštuoniasdešimt tūkstančių pasaulių **Em**
C Praeiti reikia grįžtančiam namo. **D**
 Ir visa tai, ką nešasi jis saujoj –
 Ugnis ir oras žemė ir vanduo

C Iš kūno kūnan iš vilties į viltį **D**
Hm Visur namai, kuriems jisai svetys. **Em**
C Ir visa tai, ką tenka jam patirti **D**
C Kaip amžių duoklę savinas mirtis. **D**

Kalnai į lygumas išdidūs žengia,
 O lygumos ištirpsta kalnuose.
 Net tas, kuris gyvenimo išvengia
 Vis tiek ateina mūsų sapnuose.

Pradžia nokina pabaiga jos vaisiai
 Nukritę dūžta girios tankmėje,
 Kur viskas skleidžias tobulai ir baisiai,
 Kad vėl išnyktų laiko tankmėje.

A Alsuoja jūros potvyniais ir štormais **Fm[♯]**
D Ir Dievas žvelgia akimi šalta, **E**
 Kaip dulkės vėl įgauna miestų formas
 Ir dulkėmis pavirsta planeta

D Ir nieko nėra ko jau nebūtų buvę, **E**
Cm[♯] Ir nieko nėra ko kada nors nebus. **Fm[♯]**
D Ir nušvitimas būna tik slėptuvė, **E**
D Kai mirkteli bežiūrintis į mus. **E**

H Kaitri ugnis išdegina vietovę, **Gm[♯]**
E Tvirtovė virsta kalnų pelenų. **F[♯]**
 Paskui ir vėl ugnis atsikartoja
 Mažom liepsnelėm židiniuos namų

E Ir tarp visų teisybių ir apgaulių **F[♯]**
Dm[♯] Nušvinta tartum visata skiemuo **Gm[♯]**
E Aštuoniasdešimt tūkstančių pasaulių **F[♯]**
E Praeiti reikia grįžtančiam namo. **F[♯]**

Žiedlapis kris į tenai

ž. Aido Marčėno

G Žydi Užupy obelys baltos
Em Nupenėti šeši katinai
 Mano angele negi aš kaltas
 Kad kadaise tenai gyvenai

C Tarp senų teologijos knygų **D**
Hm Dievo dulkių vėsioj apsupty **Em**
C Nuaustoj iš saulėlydžio stygų **D**
C Kamaraitėj brūkšnys atminty **D**

Du brūkšniai vėl kažkas man išklero
 Trys brūkšniai keturi viso gero
 Ledo žiedlapis kris į tenai
 Sugrižtu aš vis angele mano
Hm Kur gyvenimo prasmę išmano **Em**
C Nupenėti šeši katinai **D** **G (Em)**

Tolima šviesa

Nusidriekiantis peizažas,
Vėjo ir dangaus rami byla.
Kelias tirpsta tarsi mažas
Sniego trupinys šiltam delne.

Nenutyla, nesibaigia
Ši kelionė tolima.
Tyliai leidžiasi lyg snaigės
Žodžiai lauktame laiške.
Plaukia debesys ir dienos
Vandenim, dangum, žeme.
Pabandyk surasti vieną
Žvaigždę tamsiame skliaute.

Tolima šviesa sušildys dangų,
Išvaikys piktus nakties kerus.
Tolima šviesa įlėks pro langą,
Lyg balandis ant peties nutūps.

Nieko pilys tyliai stūkso
Gaubia jas svaigi sapnų migla
Kaminai seniai jau rūksta
Taką skinasi dienos šviesa

Kai pasibaigia kelionės
Kai pasibaigia keliai
Šviečia lyg sena svajonė
Mums pažįstami langai

Plaukia debesys ir dienos
Vandenim, dangum, žeme.
Pabandyk surasti vieną
Žvaigždę tamsiame skliaute.

Pried.

Tolimas užmirštas sapnas

Povilas Girdenis

Tolimas užmirštas sapnas
Palietė seną žibintą
Ir lyg šaltinis išstryško
Miesto minčių dykumoj
Vienišas liūdnas praeivis
Naštą nakties nusimetęs
Nusišypsojo žibintui
Spindinčiam sapno šviesa

O prieš akis nušvito
Vaikiškų pasakų bokštai
Prisiminimų girliandos
Papuošė miesto vartus

Aplinkui ilgai skambėjo
Posmai švelniausių lopšinių
Paukščiai gražiausi giedojo
Jiems pritarė medžiai žali

Tolimas užmirštas sapnas
Vystančią žolę pagirdė
Papuošė miegantį miestą
Puokštėm gražiausių gėlių

Tolimas užmirštas sapnas
Spengiančią tylą išsklaidė
Vasaros vėjai prabilo
Žodžiais dainos užmirštos

Pried.

Tolimas užmirštas sapnas
Priminė seną svajonę
Ir pažadėjo sugrįžti
Jei tiktai lauks jo kas nors

Žmogelis

C D G Em
Mažytėje nežinomoj saloj,
C D G
Kurios nerasi nė vienam žemėlapy,
Kur niekuomet neatplaukia laivai,
Kuri galbūt tik menkas lopinėlis smėlio,

Gyvena linksmas vienišas žmogelis.
Dainuoja paukščiams paprastus žodžius
Apie mėnulį, apie platų vandenyną,
Apie medžius ir vabalus linksmus.

Dainuoja apie saulę ir apie giedrą dangų,
Apie žuvis ir jūros žvaigždeles.
Ir tegul niekas aiškinti nebando,
Kad negyvenama šita sala.

Riešutynas

ž. Aido Marčėno

C F G
Prieš pat užmingant plaukia į tavo
C F G
Nebesulaikoma ir tobula gija
F G
Vaizdų, iškilusių iš atminties gelmės,
F G
Kurie manei daugiau nesuvirpės

Tau sąmonėj, tačiau dabar matai
Po pievą vaikšto du balti gandrai,
Ir dar matai pro tankmę riešutyno
Vežimas į malūno kalną kyla.

Dm G
Jau pats vidurdienis apimusi gamta
C Am
Tik dūzgia bitėm vasara šventa,
Dm7 G
Lėtu jaunuolio atsainaus žingsniu
Dm G
Antai ateina tėvas takučiu.

Ir išgirsti – tave dabar jis šaukia
Ir jūs abudu einat riešutauti.
Kai tėvas riešuto pasiekt negali,
Tada tave aukštai ant rankų kelia

Ir drąsindamas kalba tau kažką,
O tu tiesies tiesies į riešutą ranka.
Tada ilgai žiūrėk ir vėl išvysi
Akimirką, nušvitusią vaikystėj.

Prieš pat užmingant plaukia į tavo
Nebesulaikoma ir tobula gija
Vaizdų, iškilusių iš atminties gelmės,
Kurie manei daugiau nesuvirpės
C
Tau sąmonėj.

Vasaros vėjas

G D Em C
Mes ir vėl kartu, grįžta šviesios mintys,
G Em AmD7
Aušta saulėta diena.
G D Em C
Mes ir vėl kartu galime dalintis
G D EmC D7
Tyro džiaugsmo sklidina taure.

Mes ir vėl kartu tęsiame kelionę
Saulėtais melsvų bangų keliais.
Mes ir vėl kartu, mintys ir svajonės
Sklando lyg balti lengvi pūkai.

Šiltas vasaros vėjas
Švelniai nukreipia burę
Į krantus, kur nėra liūdnų sapnų.
Šiltas vasaros vėjas neša mūsų laivelį
Ten, kur nėra blogų minčių.

Mes ir vėl kartu galime nesunkiai
Nugalėti liūdesio audras.
Mes ir vėl kartu, dūžta melsvos bangos
Ir žuvėdra lydi mus balta.

Užupis

ž. Aido Marčėno

Tą naktį Vilnius rodėsi išmiręs
Giliam laike Vilnelės tėkmėje.
Buvau aš savo galvą panarinęs
Su Dievo vėju, švilpiančiu joje.
Krantė sėdėjo pulkas vaidilučių
Su rūtų vainikėliais plaukuose
Ir klausės išprotėjusių gegučių
Kur man metus kukavo sapnuose.

Pro seną arką aušo jaunas rytas,
Toli girdėjau skambančius varpus.
Iš Bernardinų kapinių išvytas
Naivus vaiduoklis ėjo į namus.

Tada ir aš per miestą sužalotą
Su paryčiais pragyduisiais gaidžiais,
Su atspindžiais, supainiojusiais protą
Vėl sugrįžau žingsniuokais išdidžiais.

Bandymas skristi

Paslaptingi platus toliai,
Paukščiai klegantys linksmai.
Kviečia kilt į giedrą dangų
Sielos ir širdies balsai.
Para pa pa pa pararam
Sielos ir širdies balsai (2×2)
Kilt į dangų ir skrajoti
Begalinėj erdvėje
Su žvaigždėm padiskutuoti
Ir paskęsti debesyse
Para pa pa pa pararam
Ir paskęsti debesyse (2×2)

Bet per sunkus aš
Žemės trauka per stipri
Bet per maži sparnai
Mano širdy
Uoj kaip norisi palikti
Žemę purviną tačiau
Kad ir kaip aš nesistengčiau
Nieko neišeina man
Para pa pa pa pararam
Nieko neišeina man (2×2)

Kadangi sunkus aš
Kadangi trauka per stipri
Kadangi mažoki sparnai
Mano širdy
Gal išauš diena saulėta
Širdyje liepsnos gaisrai
Skrisiu aš dangum žvaigždėtu
Maskatuodamas sparnais
Para pa pa pa pararam
Maskatuodamas sparnais (2×2)
Gal palengvėsiu aš
Trauka nebebus stipri
Išsikeros sparnai
Mano širdy
Para pa pa pa pararam
Išsikeros sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Išsibujos sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Užaugo sparnai širdy
Para pa pa pa pararam
Sparnai dideli

Šokinėk

Šokinėk jeigu tau liūdna,
Šokinėk jeigu neblogai,
Šokinėk jaigu tau gera
Arba jeigu nei šiaip nei taip.

**Šokinėk į toli šokinėk į aukšti,
Ir į vandenį šokinėk!**

Šokinėk jeigu už lango
Viešpatauja dargana.
Šokinėk jeigu šviečia saulė,
Tvieskia vasaros kaitra.

Šokinėk jeigu kaimynas
Tyliai griežia dantimis.
Šokinėk jeigu tavo daržas
Pasidengs akmenimis.

Šokinėk, nes nesurasi
Tu knygynuose tiesos.
Šokinėk, nes nepriklauso
Tau dėl nieko sukt galvos.

Ekologinis pavasaris

ž. ir muz. Jono Bagdonavičiaus

C
Pavasaris atėjo nelauktai,
A
Iš už kampų išlindo visos katės
Dm F
Ir ėmė miaukti po langais
Dm7 G
Lyg būtų ką brangaus pametusios.

O aš sėdėjau balkone,
Į tas visas kates žiūrėjau,
Kurias lyg atpūtė čionai
Gaivus pavasarinis Vėjas.

F G
Tu paukščio neliesk, nemuški
katės,

C
Nes žaliasis atbėgs,

A
Gerai į kailį įkrės.

Dm7 G
Tu paukščio neliesk, nemuški katės,
C F G
Nes tave dar aprės.

Balkono pakraščiu ramiai
Žirglėjo išdidus varnėnas
Ir traukė dainą sau smagiai
Bizoną kepantis indėnas.

Mažam miškely tarp pušų
Diedukas vaikėsi bobutę
Ir vartės kūliais jie abu –
Pavasaris smegenines susuko.

**Dieduko neliesk, bobutės neliesk,
Nes anūkai atbėgs, gerai į kailį įkrės.
Dieduko neliesk, bobutės neliesk,
Nes jie tave dar suės.**

ANGLIŠKOS

We are rising

We are opening up in sweet surrender
To the luminous Love Light of the Lord.

We are opening – we are opening.

We are rising up like a phoenix from the fire.
Brothers and sisters spread your wings and fly higher!

We are blossoming up like a lotus flower,
Let our love shine bright in the darkest hour!

I step into the flow

I step into the flow and then I let it go I surrender, I surrender, I surrender
I open my heart, my body my soul I open my heart, my body my soul

The river is flowing

The river is flowing, flowing and growing,

The river is flowing back to the sea.

Mother Earth carry me, a child I will always be,

Mother Earth carry me back to the sea.

Your home is in my heart

Your home is in my heart

And my heart is like the ocean,

I'll rock you while you're sleeping

On a wave of Sweet devotion.

Your home is in my heart
And my heart is very strong,
And when you're feeling lonely
It will carry you along.

Your home is in my Heart
And my heart is everywhere
Wherever you may wonder,
Just know that I am there.

Cloud

words P.B.Shelley, music Bill Douglas

Em **C** **Am7** **Bm**
I am the daughter of Earth and Water,
C **D** **Em**
And the nursling of the Sky;
Em **C** **Am7** **Bm**
I pass through the pores, of the ocean and shores;
C **Am7** **D**
I change, but I cannot die –
Em **Am7**
For after the rain, when with never a stain
Em **Bm**
The pavilion of Heaven is bare,
Em **Em7** **C** **Em**
And the winds and sunbeams, with their convex gleams,
C **D** **G**
Build up the blue dome of Air –
Am7 **D** **G** **C**
I silently laugh at my own cenotaph
Am7 **D** **Bm**
And out of the caverns of rain,
Em **Am7**
Like a child from the womb, live a ghost from the tomb,
Em **D** **C**
I arise, and unbuild it again. –

I bring fresh showers for the thirsting flowers,
From the seas and the streams;
I bear light shade for the leaves when laid
In their noon-day dreams.
From my wings are shaken the dews that waken
The sweet buds every one,
When rocked to rest on their mother's breast,
As she dances about the Sun.
I wield the flail of the lashing hail,
And whiten the green plains under,
And then again I dissolve it in rain,
And laugh as I pass in thunder.

Klausiau širdies

Sean Francis Conway ir kiti
2013

Sopranas

Klausiau šir-dies: "Ar tu dar čia?" At - sa - kė
I asked my heart, "are you still there?" My heart told

Altas

Tenoras

8

Klausiau šir-dies: "Ar tu dar čia?" At - sa - kė
I asked my heart, "are you still there?" My heart told

Bosas

6

ji: "Juk mei - lė am - ži - na." Ji am - ži - na, ji am - ži - na.
me "no love will ne - ver die." No ne-ver die, no ne - ver die.

Tenoras

8

ji: "Juk mei - lė am - ži - na." Ji am - ži - na, ji am - ži - na.
me "no love will ne - ver die." No ne-ver die, no ne - ver die.

BEVEIK ABĖCĖLINĖ DAINŲ RODYKLĖ

- Ėjo, RS-2
Ažuolėlis, RS-4
Šalyj kelio jovaras stovėjo, L-1
Šešios žąsys, L-7
Šimtakojis, TBB-1
Širdelė, RS-2
Šokinėk, PG-5
Švelnukai, RS-7
Švieselių sutartinė, RS-5
Šviesos desantininkų daina, RS-5
Šypsenų pievoje, RK-3
Žemė – tai Aš, RK-2
Žiedlapis kris į tenai, PG-1
Žirgeliai, RS-7
Žmogelis, PG-3
Žuvų šukelėm, L-3
Žvaigždė puodynėj, RL-1
- Ačiū, kad žiūrėjot, K-7
Aš Lietuva, RS-3
Aš nusieisiu, L-6
Aš papuošiu žirgo galvą pinavijom, L-5
Aš turėjau kuiną seną, L-3
Aš turėjau kumelaitę, L-3
Aš visai nežinau kodėl, RL-1
Ai upi upi, L-3
Ant tėvelio lauko, L-2
Ant' atbėga laivužis, L-4
Apėja sauliula, L-2
Apie mus, RK-3
Ar žinai?, RS-1
Ateina diena, RK-1
Augo girioj tarakonas, VVL-2
Augo kieme klevelis, L-4
Augo putins su šermukšniu, S-2
- Bėga kelias, K-8
Būk šalia, K-3
Būkim draugais, AM-2
Balta rožė, L-5
Baltoji varnelė, TBB-2
Bandymas skristi, PG-4
Beveik laimingas, VVL-1
Bieg upelė, L-7
- Bremeno muzikantai, K-7
Cloud, 2
Devynios baltos upės, Sk-1
Dievdirbiai, Sk-1
Dijūta kolnali, S-1
Diribam, RS-6
Dovanosiu tau, RK-1
Draugystės daina, RS-1
Du ežerėliai, RS-4
Eisim sesės, S-1
Ekologinis pavasaris, PG-5
Esi Tu tik širdim pajuntamas, RS-6
Gabija, L-5
Geltonų plytų kelias, K-2
Gieda gaideliai, L-2
Grižtantis, PG-1
I step into the flow, En-1
Imk mano ranką, brolau, RL-2
Javų sutartinė, S-1
Jei tu būtum žemė, Sk-2
Kadu buvo, S-1
Kalnų erelis, K-4
Kalnuos dainuoja, L-6
Karalių Lopšinė, K-3
Karalių pasaka, VVL-1
Karveli burkuti, L-2
Kas ten po mano sodelį, L-1
Klausiau širdies, 3
Laiko laivelis, K-5
Laimingo, L-7
Mėlyna šalis, K-3
Maža žvaigždele, RS-6
Maži jausmai, K-1
Meilės erdvė, RK-3
Mes šampinjonai, K-9
Motinos veidas, AT-1
Mudviejų erdvė, RS-3
Naktelės žiedai, TBB-2
Nemunėlis, L-6

Nieko karalius, RL-1	Svirplys, AT-2
O jeigu aš numirčiau, VVL-1	Tavo svajonė, AM-1
O mes vaikai, K-6	Ten toli, K-4
Obuoliai, RL-1	The river is flowing, En-1
Oi jau mano mielas, L-1	Tiktai tavyje, AM-1
Padainuosim mes sustoję, L-2	Tolima šviesa, PG-2
Pakilkim aukštai, RS-1	Tolimas užmirštas sapnas, PG-2
Parama, AM-2	Trakų pilis, K-5
Paukščiai, AT-1	Tu meile mana, RS-5
Prie rytinio ekspreso, RL-2	Tupi pievoje lėktuvas, VVL-2, RL-3
Riešutų žydėjimas, AT-2	Turėjo liepa, S-1
Riešutynas, PG-3	Už girių, už kalnų, K-2
Rytoj skrisim, TBB-1	Užupis, PG-4
Sėdime ant kalno, RS-7	Ufonautai, AM-3
Sakalas, L-2	Uosilėli žaliasai, S-1
Saulė ritos, RS-4	Vai kur buvai, L-3
Saulės giesmė, RK-2	Vasaros vėjas, PG-3
Saulės miestas, AM-2	Vienatvė, VVL-2
Saulala sadina, lylia, S-2	Visos upės akmenuotos, L-4
Stebuklingas medis, K-6	We are rising, En-1
Su žmonem, K-1	Your home is in my heart, En-1
Svajoklis, RL-3	

Dainas atrinko Daumilas Ardickas ir jo draugai
Akordai parinkti, kad būtų patogų dainuoti žemam sopranui ar aukštam baritonui.
H reiškia natą Si, B - Si bemoļį

©Dainynėlis v0.7.0
2018-07-08